

ÚNOR
2015

PLNOLETÝ KONCERT DĚTI DĚTEM | REPORTÁŽ (4)

SAMI O SOBĚ 2014 – VÝSLEDKY | AKTUALITA (10)

SKLÁDANÁ KYTIČKA Z PAPÍRU | NÁVOD (13)

REKORDNÍ LEDOVÁ PRAHA

Proč byl patnáctý ročník Ledové Prahy rekordní? Od pátku 30. ledna do neděle 1. února přitáhl přes 14 000 účastníků! A tohle číslo bylo vidět nejen „na papíře“, ale i na některých místech, kam se už „ledovkáři“ vešli jen tak tak.

Jako každý rok nabízela Ledová Praha volné nebo výrazně zlevněné vstupy do pražských muzeí, historických památek a dalších zajímavostí – a bylo jich celkem přes 40. Kromě stálíc, jako jsou expozice Národního muzea, Muzeum Policie ČR a další nabídla i několik novinek, jako například Zrcadlový labyrint a kaleidoskopické kino či Vyšehrad.

A co bylo pro účastníky Ledové Prahy připraveno? Například v Muzeu Policie ČR byl doprovodný program představující historii policie i ukázky zákroků, v Muzeu Karla Zemana byla připravena hra Cesta do pravěku, v Muzeu Karlova mostu byla speciálně pro Ledovou Prahu prodloužena výstava Nostalgické Vánoce, návštěvníci muzea čokolády (Choco-Story) si jistě všimli od minula několikanásobně zvětšených výstavních prostor...

Zkrátka Ledová Praha se povedla, nabídla spoustu zajímavostí a přitáhla opět víc účastníků než v minulých letech. V příštím čísle Mozaiky se dočtete, jak si ji užili samotní účastníci. A na následující dvoustraně se dočtete, jak se vydařil koncert Děti dětem, který probíhal souběžně.

Záštitu nad 15. ročníkem Ledové Prahy přijal předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Jan Hamáček. Děkuje!

Red

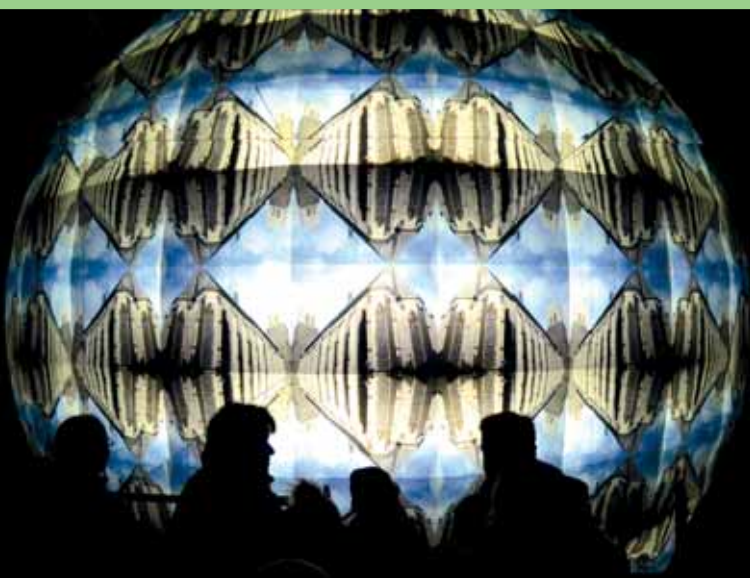

foto na titulní straně: Matěj Feszanicz

Svižný start

Začátek každého roku bývá v Pionýru dost nabitý a nebylo tomu jinak ani letos, právě naopak – letos máme přece ke všem tradičním akcím ještě navíc 25. výročí obnovení samostatné činnosti! A tak kromě koncertu Děti dětem a Ledové Prahy jsme si leden zpestřili i snahou, aby se o tomto jubileu dozvědělo co nejvíce lidí. Všechna zmíněná témata v této Mozaice najdete, jako obvykle ale únorové vydání „nepobere“ vše. V následující Mozaice se tak vrátíme k Ledové Praze z pohledu vás, účastníků, a také se ohlédneme za dvěma republikovými finále Pionýrského Sedmikvítku, která také proběhla v nabitěm víkendu na přelomu ledna a února.

Jakub

POCHLUBTE SE SVÝMI TÁBORY

Pro ty, kdo s koncem jednoho tábora začínají připravovat další na příští rok, je v únoru už léto skoro za dveřmi a je mimo jiné nejvyšší čas dát okolí vědět, co máte na prázdniny přichystáno. S tím vám může pomoci také tradiční informační kampaň Opravdu dobrý tábor, která nejen radí, jak vybírat, ale také přináší nabídku volných míst na konkrétních pionýrských táborech.

Pro vložení tábora stačí na www.dobrytabor.cz najít v levém menu úplně spodní položku „Vložit tábor“. Po přihlášení vaším jménem a heslem do pionýrského administračního rozhraní můžete vkládat a upravovat informace o svých táborech.

NOVÁ TÁBOROVÁ TRIČKA

Když už jsme zabrnkali na táborovou strunu, máme tu pro vás jednu aktuální nabídku. V pionýrském internetovém jarmarku E-moška můžete objednávat nová trička s táborovým motivem. V dětských velikostech můžete vybírat z různých barev, dospělácká trička jsou pouze v černé barvě. Tak si pospěšte, dokud ještě jsou! :)

Podrobnosti na emoska.pionyr.cz.

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

28. 3. 2015	O putovní pohár Zlaté růže České Budějovice Jihočeská KOP		
10.–12. 4. 2015	Kamínka	Plzeň	Pionýr
17. 4.–17. 5. 2015	Pionýrská „25“	Celá ČR	Pionýr
18. 4. 2015	Český pohár v ringu	Dolní Slivno	1. PTS Táborník
5.–7. 6. 2015	40. ročník branné hry Cesta odhodlání	Kokořínsko	PS Střelka Kostelec nad Labem
12.–14. 6. 2015	RESET – Republikové setkání Pionýra	Praha	Pionýr
13.–15. 11. 2015	Konference o činnosti Pionýra	Mladá Boleslav	Pionýr

NABÍDKA OTEVŘENÝCH AKCÍ PS (z www.pionyr.cz)

21. 2.	VOČkaři - Velikonoce	Březová u sokolova	PS Březová
28. 2.	Výlet za pejsky	Hrádek	PS Hrádek
7. 3.	Turnaj – ringo	Božejov	PS Koloušci Božejov
20.–22. 3.	VOČkaři – Plzeňská zákoutí	Plzeň	PS Březová

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 1. 2015. | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o spolku Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1:1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Matěj Feszanicz – www.feszani.cz | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Koncert Děti dětem	1
Rekordní ledová Praha fotoreportáž	2
Plnoletý koncert Děti dětem reportáž	4
Všechno nejlepší, Pionýre! výročí	6
Pionýrský Sedmikvítek potřeť v Holešově reportáž	7
25. výročí obnovení samostatné činnosti události v Pionýru 2001–2015	8
Sami o sobě 2014 – výsledky aktualita	10
Nebojte se toho horká kaše	11
1. PTS táborník seznamte se	12
Skládaná kytička z papíru námět na rukodělnou činnost	13
Kamínka 2015 potřeťi vzdělávání	14
Mamánek Matouš o dětech trochu jiných	15
Ulovte si večerníčky geopozvánka	16
Pojďte se setkat RESET	17
Sami o sobě zprávy ze sdružení	18
Jak na Pionýrskou pětadvacítku výročí	20
Pojďme na to obsah činnosti	21
Únor opravdu už není leden Pionýr 1990	22
Když se kácí les... železná koule u nohy	24
Zprávy z orgánů Pionýra informace	25
Královéhradecká poéma výkop z naší KOP	25
Odběr novinek fundraising	25
Krakonoš a případ okradených lyžníků právní posilovna	26
Kaleidoskop výročí a zajímavosti	27
Ledová Praha 2015 tematická fotostránka	28

PLNOLETÝ KONCERT DĚTI DĚTEM

Zní to jako protimluv, ale je to tak, koncert Děti dětem má za sebou osmnáctý ročník, který opět stál za to! V pražském Kongresovém centru se v sobotu 31. 1. sešla více než tisícovka dětí, kterým mezi šestou a devátou večer patřilo jeviště i hlediště Kongresového sálu. A kdo to všechno spískal? Tuto tradiční kulturní akci pro děti každý rok společně pořádají Pionýr a nadace Dětem 3. tisíciletí.

Co bylo letos k vidění? Jako každý rok od každého něco! Moderní vystoupení Taneční školy Atlas Přerov střídalo pěvecké kvarteto DayBefore, poté společenské a latinsko-americké tance v podání Tanečního klubu Gradace, pódiem vířily mažoretky Leontýnky Pacov, sál na chvíli rozhýbala rocková kapela Y?, na klidnější strunu zahrál folklórní soubor Vysočánek či Rudolf Prušák, který uzavřel dětská vystoupení. Tenhle malý zpěvák s velkou kytarou si publikum získal nejen svým zpěvem, ale i vtipem, třeba když svou druhou píseň uvedl slovy: "Asi padesát let před tím, než jsem vůbec začal uvažovat, že bych se mohl narodit, složili pánové Suchý a Šlitr písničku Malé kotě, kterou vám teď zahraju." Stovky dětí v hledišti nejen mňoukaly při refrénech této nestárnoucí hitovky, ale podporovaly a povzbuzovaly potleskem i všechny ostatní vystupující. Jako každý rok byli součástí programu i profesionálních hosté, v první polovině koncertu vystoupila Olga Lounová, která dětem poradila, aby si vždycky šly za svými sny. "A pokud už umíte psát, ty sny si napište, abyste je nezapomněli," dodala zpěvačka, která pochází z malé vesničky Osečná, kde podle svých slov v mládí navštěvovala všechny kroužky

a oddíly, které v obci byly. Na úplný závěr večera rozvlnila publikum skupina Abba World Revival. Moderování galavečera se s vřidností sobě vlastní ujala Šárka Volemanová (dříve Kubelková).

Jako každý rok ale koncert Děti dětem nabízí kromě zpěvu a tance ještě něco navíc. Tentokrát všichni vystupující na pódiu postupně skládali veliké svítící číslo 25, aby tak připomněli výročí obnovy samostatné činnosti Pionýra. Ale nesvětélkovalo jen hlediště. Každý návštěvník koncertu dostal světélkující

trubičku, která se později stala součástí pestrobarevného zářícího hada, jenž se vinul celým hledištěm a spojil všechny v sále. Máme za sebou zkrátka nezapomenutelný večer plný dětské radosti, těžko si představit lepší oslavu „narozenin“ Pionýra.

Jakub

Ke koncertu Děti dětem již od prvního ročníku neoddelitelně patří i předávání Putovních pohárů předsedy vlády České republiky za dlouhodobý přínos pro rozvoj práce s dětmi v oblasti kultury. Pro rok 2015 jej z rukou náměstkyně vedoucího Úřadu vlády Miluše Tvrzské převzali: Olomoucko-zlínská krajská organizace Pionýra (Melodie), Pionýrská skupina Brodek u Prostějova (rukodělné činnosti), Vysočánek Hlinsko (folklórní tance), Dům dětí a mládeže Český Krumlov (Dětská Porta) a Středisko volného času TYMY Holešov (tanec).

Záštitu nad osmnáctým ročníkem koncertu Děti dětem přijali: předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka a předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Jan Hamáček.

Koncert Děti dětem je tradičním vyvrcholením a přehlídkou vybraných vystoupení Pionýrského Sedmikvítku – otevřené kulturně-umělecké soutěže, které se každoročně účastní několik tisíc dětí. Mezi soutěžními oblastmi (Hudba, Divadlo, Tanec, Dětská Porta, ProRock, Rukodělná činnost a výtvarné práce, Clona – film, foto, video, Folklórní tanec a Literatura) si každý může najít tu svou, ve které se chce poměřit s vrstevníky.

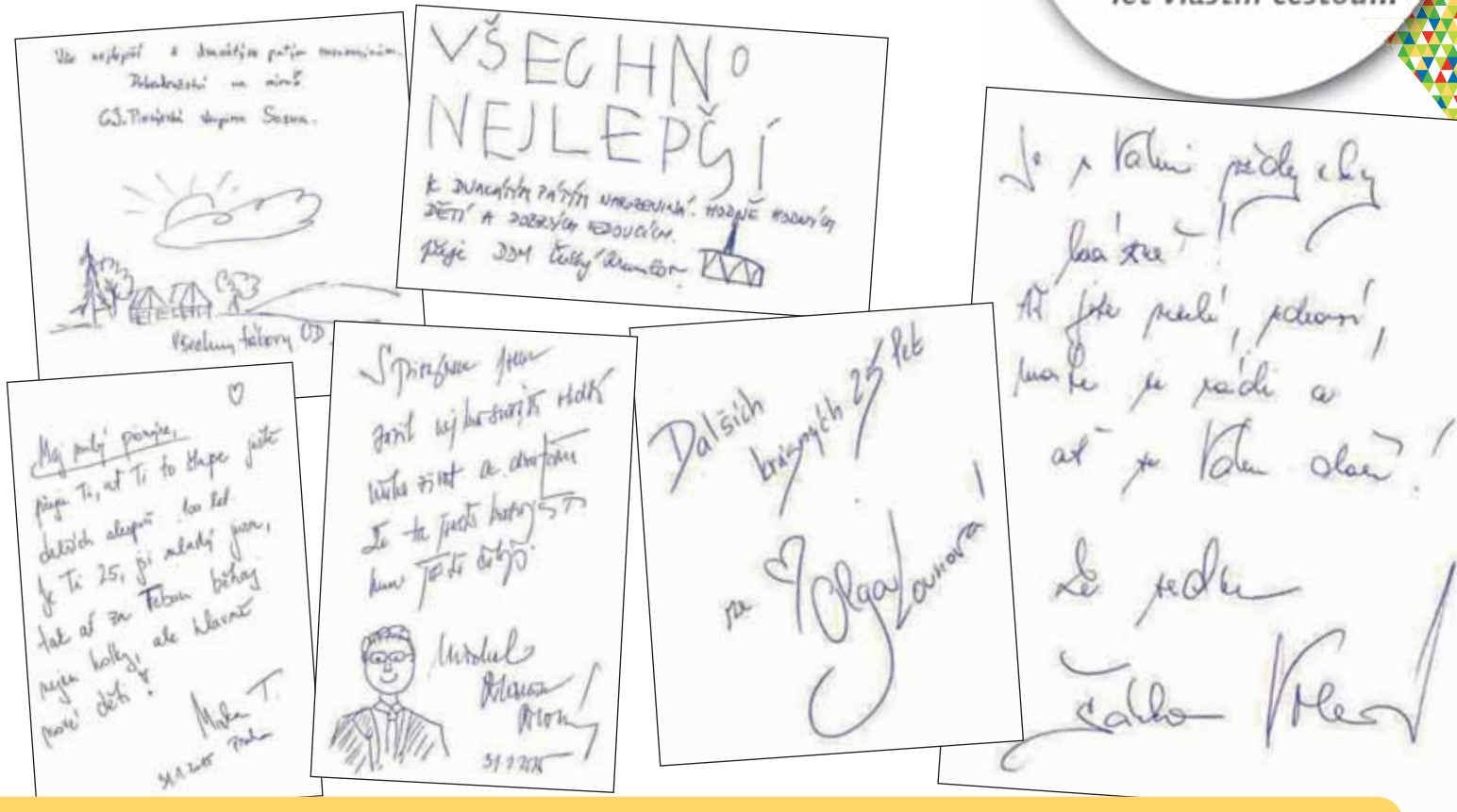

VŠECHNO NEJLEPŠÍ, PIONÝRE!

Letošní rok je zkrátka pětadvacítkový a na velké akci, jako je koncert Děti dětem, to muselo být vidět. Na předchozích stránkách jste se dočetli, že na pódiu svítilo veliké číslo 25 a nakonec svítilo i celé hlediště, to ale není všechno. Kdo chtěl, mohl v předšálí napsat do zvláštní knihy své blahopřání Pionýru k jeho výročí. Těto možnosti využili nejen „naši“, ale i hosté nebo moderátorka Šárka Volemanová. Co Pionýru popřáli?

let vlastní cestou...

PROHLÁŠENÍ PIONÝRA K 25. VÝROČÍ OBNOVENÍ SAMOSTATNÉ ČINNOSTI

25 LET VLASTNÍ CESTOU

Pionýr v roce 2015 slaví 25. výročí obnovení své samostatné činnosti. Uběhlo čtvrt století ode dne (20. 1. 1990), kdy více než čtyři stovky delegátů mimořádné konference rozhodly o obnovení Pionýra jako svébytné organizace, o pokračování činnosti oddílů, které byly a jsou i dnes plné dětí.

Jak si takové výročí připomínat? Jistě by se hodilo zmínit naše „předlistopadové“ předchůdce, pohovořit o navazování či nenavazování, vysvětlit, jak jsme se se svým historickým dědictvím vyrovnali, ale přesto nám ho někdo stále připomíná. Podle některých by se jako rekvizita hodila i trocha popela k posypání hlavy... Jenže proč? Problémy, pokud jsou skutečné, si nás najdou samy bez ohledu na datum. Výročí je přece potřeba připomenout, ovšem při pohledu zpět nehledat jen zápory, ale zmínit, co se nám opravdu dařilo. To děláme pohříchu málo, nejen v Pionýru, ale v celé naší společnosti.

Může to znít neskromně, ale kladných výsledků není málo: od roku 1990 jsme uspořádali přes 16 000 táborů, nemluvě o tom, kolik každý týden proběhlo oddílových

schůzek, o víkendech výprav, her, soutěží, brigád, jarních úklidů, tvořivých dílen...? Kdo si vůbec dokáže představit, kolik se za tím skrývá zážitků, co všechno si z těchto aktivit děti odnesly? Kromě těchto pravidelných činností je naše novodobá historie lemována i výraznými událostmi. Zahájili jsme řadu projektů, které jsou dnes již tradiční, například otevřená kulturní soutěž Pionýrský Sedmikvítek, kampaň Opravdu dobrý tábor, velké otevřené akce Ledová Praha nebo koncert Děti dětem. Máme za sebou zkušenost s pořádáním mezinárodních táborů. Také se zapojujeme do největší sbírkové akce u nás, Českého dne proti rakovině, které jsme partnerem, dále rozvíjíme i dobrovolné dárčování krve projektem Zdravá pionýrská krev. Byli jsme jednou z osmi organizací, jež společně založily v roce 1998 Českou radu dětí a mládeže, z níž je dnes respektovaný partner státních orgánů. Úspěšně jsme realizovali projekt „Klíčení“ podpořený Evropským sociálním fondem, ze kterého dnes nejen naše oddíly, ale kdokoli může čerpat náměty pro práci nejen s dětmi se specifickými vzdělávacími potřebami...

Pionýr čelil od svého obnovení řadě překážek, z nichž mnohé šlo v roce 1990 jen těžko předvídat. Často nás to stálo dost sil, ale poprali jsme se s nimi se ctí a vytrvali. To nelze říct o mnohých jiných organizacích, jež počátkem devadesátých let vznikly či obnovovaly činnost. My jsme to dokázali i díky práci tisíců našich dobrovolníků, kteří se překážek nezalekli. V praxi jsme se snažili a stále se snažíme dostat významu slova pionýr: Hledat, poznávat a učit se nové věci, posouvat své možnosti, nepodléhat pohodlnosti, rozšiřovat obzory nejen své, ale i dětem. Ohlédneme-li se za těmi pětadvaceti lety, nelze popřít, že to byly dobré roky. Není pochyb, že nadcházející léta přinesou nové výzvy. S nimi mohou přijít i drobné přešlapy, ale především nové úspěchy, protože věříme, že Pionýr má před sebou ještě dlouhý a plný život.

Mgr. **Martin Bělohávek**
předseda Pionýra

Prohlášení bylo zveřejněno spolu s tiskovou zprávou k 25. výročí.

PIONÝRSKÝ SEDMIKVÍTEK POTŘETÍ V HOLEŠOVĚ

Dne 9. ledna 2015 se finále literární a rukodělné soutěže Pionýrského Sedmikvítku v Holešově rozběhlo již potřetí. Obě soutěže pořádala PS Dr. Mirko Očadlíka společně se SVČ TYMY.

VÝTVARKY A RUKODĚLKY

Práce do soutěže přicházely od začátku listopadu 2014, sešlo se jich přes 300 od více než 350 autorů. Zapojilo se celkem 25 organizací, a to pionýrské skupiny, základní školy, střediska volného času a další organizace z celé České republiky. V naší „galerii“ byly instalovány všechny výtvarné, keramické i rukodělné práce a návštěvníci je mohli shlédnout v průběhu finálového večera s doprovodným programem, který proběhl v pátek 9. 1.

Práce hodnotila devítičlenná odborná porota a neměla vůbec lehkou úlohu, vzhledem k tomu, že autoři nebyli omezeni tématem ani technikou. V rámci oblastí byla díla rozdělena podle věku do kategorií. Vítězům blahopřejeme a děkujeme také všem, kteří se do této soutěže zapojili. Tři nejúspěšnější organizace – PS Brodek u Prostějova, PS Jevišovice a středisko TYMY v Holešově – byly nominovány na udělení poháru předsedy vlády ČR. Za loňský ročník je držitelem tohoto poháru právě SVČ TYMY. Velké poděkování si zaslouží

Martina Sigmundová a Jana Češková za celkovou organizaci a přípravu tohoto finále. Děkuji také ostatním pracovníkům TYMY, členům PS Dr. M. Očadlíka Holešov a dalším dobrovolníkům za pomoc při této krásné akci. Děkuje také všem sponzorům – MŠMT, Tesco, město Holešov, redakce Holešovsko a další – za podporu této akce.

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ

Tato soutěž byla otevřena pro všechny dětské a mládežnické kategorie. Do začátku prosince 2014 se nám sešlo přes 50 prací. Druhým rokem děti zpracovaly tvůrčími způsoby i komiks, do rukou porotců se dostaly také krásné pohádky. Práce hodnotilo pět porotců, kterým čtení „zpříjemnilo“ vánoční svátky. Jejich úloha nebyla nikterak jednoduchá a vyžadovala hlavně hodně času a soustředění. Porota se hned po svátcích sešla na společné schůzce, kde velmi zodpovědně jednotlivé práce posuzovala. Slavnostní vyhlášení výsledků literární

části Pionýrského Sedmikvítku se uskutečnilo také v rámci Galavečera dne 9. 1. v SVČ – TYMY za účasti rodičů a dalších hostů. Po této slavnostní části následoval literární workshop, kterého se všichni mladí tvůrci zúčastnili.

Všem děkujeme za účast v celostátní literární soutěži a věříme, že se budou této činnosti věnovat i nadále. Oceněným blahopřejeme! Chtěla bych poděkovat také vážené porotě za jejich ochotu a čas, který věnovala hodnocení prací. Velmi děkuji také paní Báře Winklerové za přípravu a celkovou organizaci tohoto finále.

Těšíme se na letošní ročník Pionýrského Sedmikvítku 2015. Věříme, že se do tohoto ročníku opět zapojí spousta šikovných mladých autorů. Vybízí k tomu také naše letošní 25. výročí!

Jarmila Vaclachová

PS Dr. Mirko Očadlíka Holešov

Kompletní výsledky najdete na adrese sedmikvitek.pionyr.cz.

OBLAST VÝTVARNÁ

1. místa získali: Gabriela Stručovská z Jevišovic (dětí MŠ), Marek Mandát z Jevišovic (dětí 1. a 2. třída), Beáta Nováková ze Zborovic a Barbora Barglová z Kopřivnice (3.–5. třída), Tina Sabová z I. ZŠ Holešov (6.–8. třída) a Martina Špalková z Brodku a Alena Nováková z Jevišovic (9. třída a starší).

KERAMIKA

1. místa získali: 1) Ondřej Koutný z TYMY Holešov (dětí MŠ), Jiří Klobouk z Brodku (1. a 2. třída), Dominik Bulant z Hrádku (dětí 3.–5. třída), Martin Pumprla z TYMY Holešov (dětí 6.–8. třída), Veronika Ivánková z III. ZŠ z Holešova (9. třída a více).

RUKODĚLNÉ PRÁCE

1. místa získali: Michal Klůž z TYMY Holešov (MŠ), Karla Audyová z Jevišovic (1. a 2. třída), Alice Šomelová a Jana Nováková z Brodku (3.–5. třída), Veronika Peřinová a Veronika Pospíšková z Brodku (6.–8. třída), Nikol Lankošová z Brodku (9. třída a starší).

OBLAST LITERÁRNÍ

I. kategorie (dětí narozené do roku 2004):

1. místa získali: poezie – Beáta Nováková, povídka – Klučková Aneta, jiné prozaické formy – Šelepová Lucie, pohádka – Darina Strnadová Kopecká, komiks – Vendula Mynaříková, Kateřina Zdráhalová a Adriana Buksová.

II. kategorie (dětí narozené 2003 a 2002):

1. místa získali: poezie – Pavla Jakšová, povídka – Tina Sabová, jiné prozaické formy – Adéla Vránová, pohádka – Jakub Sokolinský a komiks Adéla Vránová.

III. a IV. kategorie (dětí 2001 až 1996):

1. místa získali: próza: Markéta Mušková a komiks Romana Pospíšilová a Nikola Vaňharová.

2001

2003

2004

25. VÝROČÍ OBNOVENÍ SAMOSTATNÉ ČINNOSTI

Pionýr poprvé slaví dvacet pět let nepřerušené činnosti! Ačkoli naše historie trvá mnohem déle, procházela změnami a přerody (v letech 1968, 1970 a 1989/90), jež jsou nedílnou součástí toho, čím je Pionýr dnes. Máme za sebou dobrá i špatná období, ale nevzdali jsme to. Pojďme si připomenout milníky pionýrské historie nového tisíciletí.

Pionýr 2001–2015

2001 – LEDOVÁ PRAHA

V tomto roce se poprvé konala Ledová Praha. První ročník položil základ pro tradici této akce určené dětem, které se v období pololetních prázdnin chtějí pobavit a také si rozšířit své vědomosti o pražských kulturních památkách. Ledovou Prahu každoročně pořádá Pionýr ve spolupráci s nadací Dětem 3. tisíciletí. Počet účastníků akce rok od roku stoupá, stejně tak stoupá i počet dětí z dětských domovů, pro které je to často jediná (a navíc finančně velmi dostupná) možnost, jak navštívit Prahu.

2001 – ZDRAVÁ PIONÝRSKÁ KREV

V duchu pionýrského hledání nových cest se snažíme přijít na nové způsoby, jak pomáhat ostatním. Jednou takovou tradiční a prospěšnou akcí je „Zdravá pionýrská krev“, která vznikla před mnoha lety v Brně. Od roku 2001 se tato dárcovská akce rozšířila do celého Pionýra, a jak její název napovídá, její hlavní náplní je darování krve.

2003 – KAMÍNKÁ

V tomto roce byla založena tradice pravidelného setkávání na zábavně-vzdělávací akci pro vedoucí a instruktory. Toto setkání navázalo na tradici „Mezinárodní dílny vedoucích“. Jde o soubor dílen, seminářů a aktivit, které mají formou neformálního vzdělávání pomáhat v růstu a motivaci pionýrských pracovníků. Neopomenutelným přínosem této akce je setkávání vedoucích a instruktorů z nejrůznějších koutů

republiky. K tomu kromě klasického programu slouží nejrůznější doprovodné činnosti, jako je například herna deskových her, čajovna atp.

2003 – STATUT STÁTEM UZNANÉ NNO PRO PRÁCI S DĚTI A MLÁDEŽÍ

Hned v prvním roce, kdy Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy začalo udělovat statut „Uznaná nestátní nezisková organizace pro oblast práce s dětmi a mládeží ve volném čase“, ho pro roky 2004 – 2006 získal i Pionýr. Následně mu byl udělen znovu i pro roky 2007–2010 a 2011–2015.

2004 – MEZINÁRODNÍ TÁBOR

V tomto roce se konal první mezinárodní tábor pořádaný Pionýrem. Proběhl v Ostružné u Jičína a účastnilo se ho 183 dětí a jejich vedoucích ze šesti pionýrských skupin a pěti zahraničních delegací: z Finska, Rakouska, Velké Británie, Francie a Polska. Akce se konala v rámci projektu Výchova k participaci, který podpořila Česká národní agentura Mládež.

V roce 2010 jsme navázali pořádáním dalšího mezinárodního tábora pod názvem „Train for Change“.

2004 – IFM-SEI

Od roku 2004 je Pionýr plnohodnotným členem IFM-SEI – mezinárodní organizace zastřešující 65 sdružení dětí a mládeže z 53 zemí Evropy, Asie, Afriky a Jižní Ameriky. Zástupci Pionýra pracovali i ve vedení. Mezi hlavní zájmy IFM-SEI patří dětská práva

IFM-SEI

a vzdělávání, slouží také jako mezinárodní síť kontaktů pro výměny a další aktivity.

2005 – ŽIVOT ODDÍLU

Projekt zvaný Participace, nebo také Život oddílu, vznikl s cílem zapojit děti co nejvíce do utváření oddílového života a programu a tím je naučit přijímat rozhodnutí a nést za ně i příslušnou míru odpovědnosti. Praktickým výstupem byla metodická publikace s nabídkou mnoha aktivit i témat k zamyšlení, jež je v Pionýru stále užívána.

2005 – ODT

Informační kampaň Opravdu dobrý tábor odstartovala v roce 2005 a rychle získala zájem veřejnosti i médií. Nabízela totiž informace, po kterých byla poptávka – jak vybrat vhodný letní tábor, podle čeho posuzovat jeho kvalitu, na co si dát pozor, na co nezapomenout... To vše vtěleno do tzv. Osmera dobrého tábora. Obecné informace jsou doplněny nabídkou konkrétních táborů pořádaných v Pionýru.

2006 – POSELSTVÍ

Proběhla další z Obsahových konferencí Pionýra, tentokrát pod nezvyklým názvem Poselství. Význačná byla nejen názvem, byla zde také zformulována vize do roku 2020 a zaznělo zadání vytvořit nový znak Pionýra.

2007 – ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ

Ve spolupráci s Ligou proti rakovině jsme se zapojili do Českého dne proti rakovině (dříve Květinový

2008

2009

2010

2005

2006

2007

den) – asi nejstarší, nejznámější a velmi prestižní sbírkové akce probíhající po celé ČR. Pionýrští dobrovolníci prodávají v tento den oranžové kytičky. Výtěžek z prodeje pak putuje na činnost Ligy proti rakovině. Od tohoto roku pionýrští dobrovolníci vybrali cca 10 000 000 korun.

2007 – NOVÝ ZNAK PIONÝRA

Po mnoha debatách a vyhodnocování různorodých návrhů schválilo Výroční zasedání Pionýra nový znak našeho spolku. Autorem návrhu je výtvarník Jiří Pokorný. Na základě schváleného znaku vytvořilo renomované grafické studio Kafka Design grafický manuál.

2008 – ALL TOGETHER

Pionýr se zapojil do mezinárodního projektu All Together, jehož cílem bylo otevřít dveře organizací a aktivně do nich zvát znevýhodněné děti a mladé lidi, a to jak sociálně, národnostně, kulturně, tak i zdravotně. Na projektu se dále podílely organizace z Německa, Norska, Rakouska a Velké Británie.

2009 – POSELSTVO KRÁLE JIŘÍHO

České předsednictví Radě EU bylo inspirací pro dlouhodobou hru oddílů – probíhala půl roku (zároveň s předsednictvím) a byla založena na příběhu o snaze krále Jiřího z Poděbrad sjednotit Evropu. Nešlo o soutěž, nikdo nevyhrál. Cílem bylo nabídnout nové náměty pro činnost a zajímavou zábavu pro děti.

2010 – KLÍČENÍ

Na počátku roku 2010 se rozběhl pionýrský projekt Klíčení financovaný ESF a státním rozpočtem ČR. Projekt usiloval o vytvoření výchovného programu pro

děti se specifickými vzdělávacími potřebami, jako např. děti s lehkou mozkovou dysfunkcí, děti ze sociálně znevýhodněných rodin, děti ohrožené předčasným odchodem ze vzdělávání a v neposlední řadě talentované děti. Klíčení navazovalo na současné aktivity Pionýra i projekty jako Oáza a Parťáci.

2011 – EVROPSKÝ ROK DOBROVOLNICTVÍ

Při této příležitosti se Pionýr rozhodl oslovit co nejširší veřejnost prostřednictvím kampaně Umacíkáni dětmi. Jejím cílem bylo posílit povědomí o dobrovolnících pracujících s dětmi a mládeží. Lidé byli dotazováni, jaká vlastnost je pro takového dobrovolníka nejdůležitější. V druhé části kampaně také navrhovali symbol dobrovolné práce s dětmi. Celkem se do kampaně zapojilo několik tisíc hlasujících. Pionýr využil ERD i k dalším aktivitám, například zahájil iniciativu Zahrajte dobrovolníkům – poděkování za dobrovolnou práci skrze písničku s věnováním zahraniou v rádiu.

2012 – DĚTI OHROŽENÉ SOCIÁLNÍM VYLOUČENÍM

Pionýr se práci s těmito dětmi věnuje dlouhodobě, v roce 2012 jsme ale díky mimořádné dotační výzvě mohli činnost v této oblasti ještě rozšířit. Nad obvyklý rámec vniklo 10 nových místních aktivit, mířených jak přímo na děti (založení otevřeného klubu), tak na dobrovolníky (tematické vzdělávání). Výzva se opakovala i v následujících letech, díky čemuž se i naše aktivity dále rozšiřují.

2012 – PIONÝR OPEN

První ročník desetidenního festivalu otevřených kluboven a akcí nabízel v duchu pionýrského motta „dobrodružství na míru“ pro každého něco. V nabídce bylo přes dvě stovky různorodých aktivit po celé republice. Festival se koná každé dva roky.

2013 – NOVÉ VÝCHOVNÉ PROGRAMY

Po několikaleté práci vstoupily do praktického života nové výchovné programy, které nabízejí jednotlivé náměty, ale umožňují i dlouhodobé soustavné využívání. Jsou členěny dle věkových kategorií: nejmladší děti – Mládátka a Zvířátka, mladší – Putování se psem, starší – Tajemství staré truhly, 15+ – Osmá planeta.

2013 – NOVÉ STANOVY PIONÝRA

Na základě nového občanského zákoníku byl významně přepracován jeden z našich základních dokumentů.

2015 – 25. VÝROČÍ OBNOVENÍ ČINNOSTI

Slavíme celý rok!

- Od roku 1990 proběhlo **20** ročníků otevřené kulturní soutěže Pionýrský Sedmikvítek.
- Za 25 let strávily děti na našich oddílových schůzkách a výpravách **210 000 000** hodin, takže 25 let Pionýra = **23 973** let zábavy, her, poznání a dobrodružství.

2011

2012

2013

SAMI O SOBĚ 2014 – VÝSLEDKY

Do letošního ročníku se přihlásilo 19 pionýrských skupin a KOP, nejvíce účastníků (13) bylo znovu v kategorii C – webových prezentací a také A – zprávy uveřejněné v médiích. Protože cílem této soutěže je také inspirace jiných skupin, prohlédněte si příspěvky na této stránce a už přemýšlejte, do kterých kategorií se v příštím ročníku přihlásíte vy.

Posuzovat příspěvky v kategorii A (zprávy uveřejněné v médiích) je velmi obtížné, nelze hodnotit jen kvantitu, ale také kvalitu. Porota bere také v potaz, zda se v článcích objevuje slovo Pionýr či do kolika různých médií účastník přispívá. Obě vítězné Pionýrské skupiny jsou velmi aktivní, o jejich činnosti se v jejich okolí zaručeně ví.

Tradičně nejméně obsazená je kategorie B – výroční zpráva, letos přišly do soutěže pouze čtyři. Velmi povedené jsou od Jihomoravské

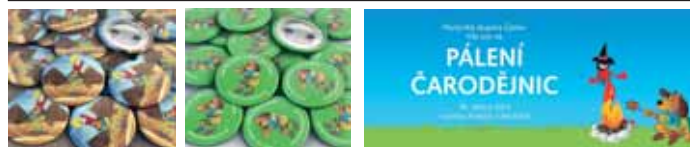
KOP a PS Kopřivnice. Vítězná výroční zpráva nabízí zajímavý náhled do krajské organizace – cenné je složení členské základny i statistika akcí. Druhá jmenovaná je neobvykle rozdělena podle měsíců, čímž vyniká bohatost a pestrost činnosti. Na druhou stranu chybí struktura (vedení) pionýrské skupiny.

Třebaže internetové stránky má téměř každá pionýrská skupina, do soutěže Sami o sobě jich bylo přihlášeno pouze třináct. A ze všech je na první pohled poznat, že se hlásí k našemu spolku. Smějete se, že to je přece samo sebou? Bohužel není, stále jsou pionýrské skupiny, u nichž ani při nejpodrobnějším zkoumání jejich webu nepoznáte, že patří k Pionýru. A co vy, máte na vašich stránkách pionýrskou vlašťovku (tu novou)?

Příspěvky do Mozaiky a na pionýrský web, to nejsou jen články o činnosti vlastní skupiny na stránce Sami o sobě (str. 18 – 19), ale také třeba geopozvánky nebo náměty na vyrábění. Vedle četnosti je právě různorodost a pestrost v této kategorii důležitá.

Také vytváříte plakáty či pozvánky na své akce? Nebo jste pro své členy vyrobili čepice, hrnky nebo třeba plakety? A proč jste je nepřihlásili do kategorie propagačních předmětů? Přihlásilo se jedenáct účastníků, u vítězné PS Časlav porota ocenila zejména jednotnou linku a provázanost s grafikou Pionýra. PS Vysočina zase vytvořila povedenou kolekci oděvů a předmětů s logem vlastní skupiny.

Mirka Tolarová

Kategorie A. Zprávy uveřejněné v médiích

- 1.–2. místo Pionýrská skupina Hrádek
- 1.–2. místo Pionýrská skupina Jince
3. místo Pionýrská skupina des. St. Roubala Habartov

Kategorie B. Výroční zpráva

1. místo Jihomoravská KOP
2. místo Pionýrská skupina Kopřivnice
3. místo Pionýr Dobruška

Kategorie C. Internetová prezentace skupiny či oddílu

1. místo Jihomoravská KOP
2. místo Pionýrská skupina Za Vodou
3. místo Pionýrská skupina Pionýr Řečkovice

Kategorie D. Příspěvky do pionýrských médií – Mozaika Pionýra, internetové stránky

1. místo Pionýrská skupina des. St. Roubala Habartov
2. místo Pionýrská skupina Kopřivnice
3. místo Pionýrská skupina Safír Kdyně

Kategorie E. Propagační předměty pionýrské skupiny

1. místo Pionýrská skupina Časlav
2. místo Pionýrská skupina Safír Kdyně
3. místo Pionýrská skupina Vysočina Svitavy

Celkové pořadí (součet bodů ve všech kategoriích)

1. místo Pionýrská skupina Safír Kdyně
2. místo Jihomoravská KOP
3. místo Pionýrská skupina Kopřivnice

PIONÝR V MÉDIÍCH

Kam nás zmíněná tisková konference a vydané zprávy dostaly? A bylo to dost?

Ještě před konferencí se začaly objevovat články věnované 25. výročí obnovení naší samostatné činnosti na více i méně známých internetových portálech jako adam.cz, borovice.cz, child.cz, prvnizpravy.cz, halonoviny.cz, apu.cz, totalmag.cz, prazsky.denik.cz, rozhlas.cz (a také zahraniční redakce Českého rozhlasu na adrese www.radio.cz).

Český rozhlas věnoval našemu výročí prostor i ve vysílání stanice Čro Plus. Informace se objevily také ve Zprávičkách ČT Děčko a ve večerních zprávách TV Barrandov.

A Ledová Praha? Té poskytli prostor někteří z výše uvedených – například adam.cz, ale především Český rozhlas, který kromě upoutávek a pozvánek zveřejňoval na stanici Čro Dvojka (mediální partner Ledové Prahy) vstupy s naší Velkou ledovou soutěží a přímo v sobotu 31. 1. věnoval „Ledovce“ celý hodinový pořad Výlety s Dvojkou. Pozvání na Ledovou Prahu proběhlo také ve vysílání rádia Český rozhlas – Regina, Rádio City, Blaník a také – byť v sobotu 31. 1. již krapet opožděně – bylo zařazeno do Dobrého rána ČT1 a ČT24. Ledová Praha se také stala součástí kulturního přehledu na adrese peknyden.cz, kamsdetmi.cz, kudyznudy.cz, kdykde.cz, atlasceska.cz nebo třeba pidak.cz. Pozvání na Ledovou Prahu zveřejnila i další média: Haló noviny, Rodina DNES, Právo Víkend, tyden.cz, ceskaskola.cz, blesk.cz, prahalevna.cz, novinky.cz apod. Plakáty visely na 52 výlepových plochách v Praze.

Je to málo nebo dost? Těžko jednoznačně hodnotit, vždy může být lépe, ale třeba sobotní hodinové Výlety s Dvojkou přímo z Ledové Prahy byly naprosto úžasný počín. Jistě bychom rádi takových více, ale přesvědčit některé lidi, že akce, která uvádí do pohybu přes 10 000 lidí, za pozornost možná opravdu stojí, se někdy zdá jako boj s větrnými mlýny. Ale zdání může klamat a je vidět, že když vytrváme, alespoň něco se vždy podaří.

NEBOJTE SE TOHO!

Stále se setkáváme s otázkami, které dokáží rozpálit doběla: „Pionýr, to ještě existuje?“ A my trpělivě vysvětlujeme a vyvracíme mýty a klišé, která se s Pionýrem pojí, a není jich zrovna málo. Určitě se to stalo i vám. A říkáte si, proč o nás nikdo neví. Proč to „ti nahoře“ nějak nezařídí? A jsme opět u té opravdu často zmiňované propagace. Co s ní? Jak jí pomoci? Je to jen v nás? Nebo nám stále naše jméno zavírá dveře? A jak to změnit? Otázek jsou spousty a odpovědi na ně se hodně různí podle toho, s kým zrovna jednáte či spolupracujete. Jedno je ale jisté:

JDE TO! I KDYŽ NE SAMO...

Propagace Pionýra musí stát na silných tématech a výrazných akcích, to je bez debat. Informovat o Pionýru jako takovém, o tom, že probíhají oddílové schůzky a výpravy, že se děti při činnosti naučí spoustu věcí, které těžko poznají jinde, o to nemají média zájem. Předkládají informace, které vybočují – jsou nové, šokující, bezprostředně se nás dotýkají, mají celostátní či dokonce mezinárodní význam. Tedy většinou, jsou výjimky (bohužel stále častější), nad jejichž zařazením do hlavního zpravodajského proudu zůstává rozum stát. Ale zpět k naší propagaci. Výrazných aktivit je v Pionýru každý rok několik, letos máme navíc velké téma – 25. výročí obnovení samostatné činnosti, které

sice slavíme celý rok, nejsilnější vazbu ale má k datu 20. 1., kdy v roce 1990 proběhla Mimořádná konference pionýrských pracovníků (více např. v minulém Mozaiku na str. 20–22). A protože koncem ledna se také blíží naše tradiční velké otevřené akce, tak 22. 1. proběhla tisková konference věnovaná výročí a také Ledové Praze a koncertu Děti dětem. Spolu s konferencí byly také vydány tři tiskové zprávy.

A co myslíte, povedla se? Jistě, vždycky jsou rezervy, ale můžeme říct, že povedla! Mimo jiné se při ní potvrdily již dříve nabyté zkušenosti. Například, že už s pozvánkou se vyplatí trochu si pohrát, že je mnohem lepší osobní nebo alespoň telefonické pozvání, než hromadný e-mail. A také, že i o Pionýr může být zájem, když má co nabídnout. A že i naše historie může být aktuální a příjemné téma, když se nebojíme o ní mluvit a umíme odpovídat na otázky...

PÁR RAD

- **Napište obecně – informujte o konkrétních akcích a příležitostech.**
- **Vžijte se do čtenáře – vypíchněte to, co ho bude zajímat.**
- **Najděte si kontaktní osobu v redakci a buďte s ní zadobře – osobní pozvání na akci udělá divy a možná pak ani nebudete muset sami psát reportáž...**
- **Otevřete se, čím více se o vás bude vědět, tím budete pro novináře přitažlivější.**
- **Nevzdávejte to!**

CO PRO TO DĚLÁŠ TY?

Kdo, já?! No jo, právě ty... Svoji troškou totiž může přispět každý. Už jsme mluvili o tom, jaké informace média zajímají. A všichni dobře víme, že je dnešní doba informacemi tak přehlcená, že je těžké se v ní jen zorientovat, nemluvě o tom, se mezi nimi prosadit. To ale mluvíme o celostátních médiích, když přejdeme na regionální a místní úroveň, je to jiná písnička. Pro obecní zpravodaj, či spíše pro jeho čtenáře, je přece zpráva o novém oddíle či chystané otevřené akci určitě zajímavá.

Možná byste se divili, jaké rozdíly jsou mezi pionýrskými skupinami v komunikaci s místními médii. Některé se opravdu snaží – ostatně jak dokazují i výsledky soutěže Sami o sobě. Jsou i takové, pro které je odesílání zpráv z akcí naprostá samozřejmost a naše Mozaika je jen jednou z položek v jejich hromadné rozesílce. Na druhou stranu jsou ale i takové, o kterých ví v podstatě jen ten, kdo u nich má děti. A přitom v jedné i druhé jsou nadšení dobrovolníci, které baví práce s dětmi, připravují pro ně super akce a rádi by, aby se o Pionýru více vědělo. V čem je tedy rozdíl? Na to si musí každý odpovědět sám...

Anna Nováková a Jakub Kořínek

SEZNAMTE SE: 1. PTS TÁBORNÍK

V tomto vydání Mozaiky si představíme pionýrskou skupinu, kterou možná mnozí podle názvu znáte, protože patří mezi vůbec největší, které Pionýr má. To ale zdaleka není vše, čím je zajímavá, jak se dočtete v povídání s jejím vedoucím Tomášem Suchým.

Už jsme nakousli, že je vaše skupina opravdu velká, zkus ji pro začátek v kostce popsat.

1. PTS Táborník vznikla 1. září 1992 a měla jeden oddíl. Dnes jich má 17 a k tomu 17 klubů. A to jsme před několika lety vyčlenili florbal do samostatné skupiny. Naše PS se dnes zaměřuje na techniku, modelářské dovednosti, vojenskou historii, individuální sporty, přírodu, kulturu a jazyky. Máme mnoho dobrých vedoucích, kteří svůj volný čas věnují dětem. Za to jim chci i zde, v Mozaice, poděkovat.

K velikosti skupiny se ještě vrátíme, teď se ale chci zeptat na modelářství a florbal, protože o využití těchto činností často mluvíš. Ale u mluvení to u vás nekončí a skutečně s nimi pracujete. Jak na to děti slyší?

Modelářské oddíly mají na naší PS dlouhou tradici. Máme dva oddíly plastikových modelářů, letecké modeláře, železniční modeláře, autodráhu, rc buggy 1:8. Zájem u dětí je velký, i když dnešní děti mají k technice hodně daleko.

Florbal, to je fenomén dnešní doby. A to, že ho Pionýr neuměl uchopit, je dle mého názoru velká škoda. PC Florbalová akademie je dnes největším florbalovým ženským oddílem v celé České republice. Příklad: na Loučeni začíná činnost florbalový oddíl. Na informační schůzku přišlo 30 dětí. To je však téma na samostatný článek někdy příště.

Mám dojem, že podobně velké téma jsou pro tebe odloučené oddíly, nejen, že o nich mluvíš, ale taky jich na skupině dost máte. Jak se vám osvědčily?

Je mnoho lidí, kteří by pracovali s dětmi. Je málo lidí, kteří se chtějí topit v záplavě papírů. To ti, kdo mne znají déle, vědí velmi dobře, že říkám dlouho a hlasitě. Centrum skupiny dělá servis oddílům a ty mají čas

na práci s dětmi. Ve městech je aktivit pro děti hodně, na menších obcích ovšem málo, proto činnost odloučených oddílů směřujeme právě tam. Příkladem může být Dolní Slivno, které se dnes rozvíjí nejrychleji z celé 1. PTS Táborník.

Vždycky jsem se snažil vnášet tohle téma do pionýrských debat, ostatně o odloučených oddílech jsme psali i do Mozaiky (např. v listopadu 2005).

Tím se trochu vracíme k velikosti, ale také členitosti vaší skupiny, která působí na řadě míst zároveň a dělá spoustu odlišných věcí. Jak se takový kolos řídí? Umiš to srovnat s běžnou skupinou, která má kolem padesáti členů a dva nebo tři oddíly?

Je to asi složitější než běžná PS, kde pracují oddíly v jedné klubovně. Ale organizačská práce – to je přece funkce a smysl skupiny. Jistě, hodně záleží na vedoucích oddílů a klubů. Značně komunikujeme e-mailem, telefonem a podobně. Na velké schůzování si zase ale nepotrpíme.

A jak k tomu vlastně došlo, že jste toho postupně nabalili tolik? A snažíte se dál růst?

Přišel jsem do Mladé Boleslavi v roce 1990, kdy zde pracovalo asi 17 malých pionýrských skupin a některé, nezakrývejme to, občas i ze setrvačnosti. Mnoho jich chtělo skončit, protože to tam zajišťovali jeden, dva lidi. A jsme opět zpátky u toho: rovná-li se jeden jedné pionýrské skupině, nemyslím, že je to správně. My jsme o každou skupinu bojovali, aby úplně nezanikla a zůstal alespoň samostatný oddíl. Tyto oddíly pak začaly už vcelku přirozeně růst.

Dalšímu rozvoji se nebráníme. Ale nemáme už tolik času se této problematice věnovat tak jako dříve.

Vaše skupina je celá taková neobvyklá, tak by mne zajímalo, jak u vás probíhají

ty nejtradičnější věci jako tábory? Také jich máte několik zároveň? A jaká je jejich náplň?

V táborech jsme standardní pionýrskou skupinou. Děláme kolem šesti táborů různého zaměření pro všechny věkové kategorie každý rok. Orientované pro modeláře, šikovné ruce, air soft, děti s hendikepem, fantazy, indiánské. Dělali bychom i více, na to však už nemáme dostatek vedoucích.

Zbývají vám síly na účast na společných pionýrských akcích?

Protože nemáme všeobecné oddíly, ale specializované, je někdy těžké najít společný průsečík. I tak naše oddíly najdete na srazích, naše zástupce na Kamínkách, ringu a mnoha dalších.

Pojďme na trochu osobnější rovinu, co ti Pionýr dává a co bere? Máš jasno v odpovědi na otázku, proč jsi pionýr?

Pionýr mi dává část náplně mého života. Nabízí možnost pracovat jako dobrovolník ve prospěch druhých. Pro jiné to může znít bláznivě, ale mně to baví.

Co mi bere? Čas. Ten, který bych mohl strávit se svojí rodinou, a proto se zde patřičně poděkovat jak mé ženě Katce, tak synovi Tomášovi za podporu. Bez nich by to nešlo zvládnout.

Zajímalo by mne také, co ti v současnosti v Pionýru nejvíc vadí a co je naopak super?

Dlouhodobě se zabývám členskou základnou, mluvím o ní, upozorňuji na možnosti,

SKLÁDANÁ KYTIČKA Z PAPIRU

Chcete udělat mamince, babičce, tetičce nebo jakékoliv holčičce radost na MDŽ? Vyrobte jim kytičku, která jim neuvadne...

Pomůcky: lepidlo, nůžky.

Materiál: čtverečky barevného papíru – okvětní lístky (na jeden květ 5–7 lístků, velikost si určíme sami).

POSTUP VÝROBY:

- Čtvereček přeložte na polovinu do tvaru trojúhelníku.
- Levý roh trojúhelníku přeložte k jeho vrcholu a hranu uhladte.
- Vzniklý malý trojúhelník rozložíme do levé strany tak, že nám připomíná papírového draka. Přechýlávající cíp přeložte směrem dovnitř.

- Hrany malého trojúhelníku složte k sobě.
- Stejným způsobem poskládejte i pravou stranu.
- Na vnější strany trojúhelníků naneste trochu lepidla. Plochy lístku přitiskněte k sobě.
- Postupně si poskládejte a připravte všechny lístky.
- Všechny lístky nakonec slepte k sobě, při lepení se snažte, aby byly ve stejné výšce a nepřechýlaly.
- Středem kytičky můžete protáhnout špejli jako stonek.

Kamila Podolská
1. PTS Dolní Slivno

1. PTS TÁBORNÍK

- Vznik:** 1. září 1992
- Počet oddílů:** 17 oddílů + 17 klubů
- Charakteristika:** všechny věkové skupiny, technika, modelářské dovednosti, vojenská historie, individuální sporty, příroda, kultura a jazyky
- Počet členů:** registrovaných 2015: 205 + kluby
- Schůzky:** týdně
- Věk členů:** 5–65
- Počet vedoucích a instruktorů:** 32

VEDOUcí 1. PTS TÁBORNÍK

- Jméno:** Tomáš Suchý
- Děti:** syn Tomáš, 15 let
- Má rád:** rodinu, modelaření, florbal, zahradu, turistiku...
- Zaměstnání:** učitel (dříve voják z povolání)
- Funkce v Pionýru:** vedoucí PS, vedoucí oddílu
- Přínos Pionýru:** Zarputilé přesvědčení, že některé věci musí fungovat, a neochota smířit se s opakem.
- Kontakt:** 774 096 696 , tomas-vvskr@post.cz

příležitosti... a přiznávám, že po 20 letech mně to už skoro nebaví. A stále dokola slýchám: u nás to nejde, na to my nemáme... Mnoho lidí o členské základně jen kecá, jak se to má dělat, ale když jde do tuhého, u nich to nejde – NECHTĚJÍ, anebo chtějí dělat to, co baví je a ne děti. Nebo si ten problém vůbec nepřipouštějí a jsou spokojeni ve své ulitě.

Ohromný je, že v Pionýru se dá dělat rozmanitá činnost a můžete se zaměřit na různou věkovou skupinu, což považuji za perfektní a výjimečné.

Na závěr nám řekni, co chystáte na oslavu 25. výročí obnovení činnosti Pionýra?

Máme naplánované nějaké akce, ale ještě je chceme dopilovat na poradě vedoucích.

Jednou z nich by měl být štafetový běh do vrchu 25x na Michalovickou Putnu*.

Ptal se Martin

*/ Zřícenina hradu Michalovice, nabízející krásnou vyhlídku z rozložitě věže zvané Putna. Hovoří se o ní jako o oblíbeném hradu Karla Hynka Máchy, ležící nad romantickým údolím Jizery.

KAMÍNKA 2015 POTŘETÍ

Ano, už je to potřetí, co píší do Mozaiky a informuji o letošních Kamínkách, která se uskuteční v Plzni. Myslím, že informace o akci, aktuálním stavu přípravy a nabídce Kamínek se každý pionýr může dozvědět na webu Kamínek, na Přihlašovně Pionýra nebo právě díky článkům v Mozaice. Nesmím zapomenout na diskuzi o Kamínkách na facebooku. A právě některé myšlenky, které na facebooku zazněly, bych chtěla vysvětlit, objasnit nebo vyvrátit.

DO KAMÍNEK SE MŮŽE PŘIKLÁDAT KAŽDÝ Z NÁS

Což znamená, mám-li co nabídnout, podělit se o své zkušenosti, dát radu někomu dalšímu, pak nabídnu dílnu Kamínkům. Organizátoři této akce netvoří Kamínka sami. Kamínka zapalujeme všichni a podle toho, kolik nás je a kolik nabídneme zájmů, pak plameny Kamínek budou barevnější a zajímavější.

Každým rokem se snažíme, aby nabídka dílen byla už od začátku co nejbohatší. Každým

MOŽNOST PRO ZAČÍNÁJÍCÍ LEKTORY

Kamínka jsou neformální vzdělávací akcí pro dobrovolníky spolku Pionýr. Nejen, že nás obohacují, motivují, nabíjí novými vědomostmi, zkušenostmi, ale dávají také prostor začínajícím lektorům. Lektor se dobrým lektorem nestává po nastudování učebnice s lektorskými dovednostmi. Musí získat zkušenosti a především zpětnou vazbu, pak teprve má možnost se zlepšovat, růst, stávat se lepším a lepším.

Letošní Kamínka nabídnou v daleko větší míře takovýmto mladým lektorům možnost uplatnění. K filozofii Pionýra patří nabízet šance, dát prostor a možnosti mladým lidem.

Za necelé dva měsíce se sjedeme do Plzně, abychom spolu prožili víkend nabitý aktuálními a novými tématy, abychom na chodbách diskutovali o věcech, které nás pálí, ale především o těch, které se nám daří dobře zvládat. Abychom se opět sešli s kytarami v bufetu Kamínek a tam si zazpívali známé písničky.

Sejít se na jednom místě, být pospolu, mít stejný cíl a mít kolem sebe kamarády – to jsou pionýrská Kamínka.

Těším se na vás!

Lída Kočí

Ilustrační foto: Kamínka 2014

PS: Nezapomeňte na blahopřání Pionýru. Může být jakéhokoli formátu a libovolně zvoleného materiálu a provedení. Fantazii se meze nekladou.

rokem se nám to nepodaří, protože všechno závisí od lektorů, kteří zasílají dotazníky a anotace svých dílen. Nabídka se totiž zveřejňuje až po té, co lektor pošle písemný návrh. Vzhledem k tomu, že většina lektorů jsou dobrovolníci, a tedy jsou zaneprázdněni jinými povinnostmi, čekání na anotaci se u některých protáhne. Už dnes však mohu říci, že není většina, ba ani polovina, dílen rukodělných, jak šly hlasy, ale nabídka Kamínek je z hlediska zájmových oblastí vyvážená. Zvýšil se počet pohybových aktivit, seminářů a tréninků.

Letos jsem chtěla účastníkům Kamínek nabídnout několik dílen k zájmovému a hlavně složitějšímu tématu – emoce. Jak emoce zvládat, jak s nimi naložit, co je to emoční inteligence – to jsou otázky, které pálí většinu z nás, a proto by toto téma mělo zaznít na vzdělávacích akcích. Mám velkou radost, že jsem slibu dostala a v nabídce se objevuje několik takových dílen, s lektory odborně a profesně zdatnými.

MAMÁNEK MATOUŠ

Poprvé jel Matouš na tábor po první třídě. Spolu s dvojčetem Tomášem se znali s některými vedoucími, maminka dříve jezdila také na náš tábor. V průběhu roku byli zaneprázdnění tenisem, basketem a jinými sporty, a tak nechodili na schůzky. S dětmi se znali pouze zběžně ze školy.

První táborový den probíhalo velké loučení. Matouš se odmítal pustit rodičů, plakal, chtěl okamžitě jet domů. Od rodičů jsme ho museli skoro odtrhnout... podařilo se, nastal pravidelný táborový program... Matouš seděl, plakal a všechno bojkotoval. Jeden z vedoucích ho tedy začal pověřovat důležitými úkoly (být časomíra, rozhodčí a podobně). Matouš se zapojil a během dne byl zcela bez problémů, neplakal, spolupracoval a nadšeně soutěžil. Mírné obtíže se objevily večer, ale na plakání už únavou nebyla síla... Druhý den ráno byl opět posmutnělý, nechtěl sníst, nechtěl pracovat. Ovšem velmi rychle se jej ujal stejný vedoucí, navnadil ho na práci a Matouš spolupracoval. Postupně takto plynul celý týden, se stále menším plakáním a stýskáním.

Po roce, ve kterém opět kluci nechodili na schůzky, se situace na táboře opakovala. Děti se snažily jim pomoci, zapojovat je. Tomáš si zvykl velmi rychle, Matouš opět plakal. Vedoucí docházely nápady, jak ho motivovat, ale opět se to nějak podařilo. Ovšem třetí rok už se kluci chystali na tábor na dva týdny. Po příjezdu jsme si ani nevěšili žádného plakání, stýskání, či nespokojenosti. Matouš velmi rychle zapadl do kolektivu, byl s dětmi, hrál si s nimi a velmi dobře spolupracoval. Zdá se, že máme vyhráno, alespoň jsme si to mysleli. Jenže přišla polovina tábora, návštěvní den a den, kdy ti mladší odjíždějí. Návštěvy probíhaly dobře, ovšem loučení s rodiči, to byl problém. Matouš šel maminku vyprovodit, najednou se jí pověsil kolem krku, plakal, chtěl okamžitě domů. Opakoval se stejný scénář jako na prvním táboře. Polovina dětí šla s ním, aby se vůbec vrátil. U večerního táboráku seděl a smutně koukal do ohně. A protože takové truchlení se může šířit mezi mladšími dětmi jako mor, musíme zasáhnout a zabavit je.

Na Matouše ale nic neplatilo. Maminka v tom, pravda, také moc nepomohla, protože mu slíbila, že pokud bude v kuse do nedělního večera plakát, přijede si pro něj. A tak se snažil to dodržet. Pak zkoušel mít vzorně uklizeno, protože prý měl domluveno, že když bude mít druhý den vzorně uklizeno, maminka si pro něj přijede! Navíc měl Matouš u sebe mobil, a tak volal na všechny strany, mamince, ta telefon nezvedla, tatínkovi, ten to típl, babičce... Takže plakal a uklízel. V neděli ráno nesnídal, pak zkusil bolavé břicho, nejtít na hru, stávkovat. Oddíl a jeho vedoucí jej přemluvili a zase všechno bylo OK. Pracoval a bojoval. Nejlepší radou je držet se hesla: „Dělání, dělání, všechny smutky zahání.“ Nejtěžší chvíle a prostor pro stýskání je totiž v době klidu – ráno před programem, o poledňáku a večer před spaním.

PŘÍČINY:

- Osvědčený způsob, jak dosáhnout svého.
- Výrazná fixace na maminku (například i vlivem obtíží v raném vývoji – dítě hodně nemocné, které muselo být hodně opatrováno, opečováváno).
- Sourozenecká žárlivost, pocit nedostatečné lásky a zájmu o vlastní osobu.
- Úzkost a nejistota.
- Nezralost dítěte na odloučení od rodiny.

PŘÍSTUPY VEDOUČÍHO:

- Věnovat dítěti pozornost, ale nevěnovat se výhradně jemu.
- Snažit se ho zaměstnat i v době volna.
- Bolesti a jiné zdravotní obtíže pojmenovat (stýskání, strach, smutek).
- Snaha hledat, co bylo ten den dobré, na co se může těšit druhý den.
- Dodávat víru a naději, že smutek může překonat a že potom z toho bude mít radost, posílí jej to.
- Komunikovat s rodiči otevřeně, klidně.
- Pokud se delší dobu nálada dítěte nemění a smutek je tak výrazný, že si nic z programu neužije, je vhodné zvážit i odjezd z tábora.

ZAÚJALO VÁS POVÍDÁNÍ O MATOUŠOVI? V DALŠÍCH VYDÁNÍCH NAJDETE PODOBNÉ.

Zkoušel se vyptávat vedoucích, co se děje na táboře, když je někdo nemocný, jestli jede hned domů.

Chvilí jsme si připadali jako tyrani, kteří brání dítěti v odjezdu. Nakonec jsme zatelefonovali mamince, jak se věci mají, jak Matouš různě teskní a neteskní. A tu se objevila nová a důležitá informace: Matouš používá podobné hry i doma, maminka jej často odváží ze školy s bolavým břichem a teplotou a u paní doktorky nic, doma bez teplot. Maminka má pocit, že nakonec vždycky Matouš zvítězí a dosáhne svého, a proto by ho nechtěla z tábora odvážet. Trvali jsme však na tom, aby to, že se s tátou rozhodli a že chtějí, aby na táboře zůstal, nějak řekli Matoušovi sami. Už toho ale nebylo zapotřebí.

Oběd už snědl. Večer ještě pro změnu zkusil bolavou hlavu, ale noční hra byla silnější lákadlo. V pondělí také trochu stávkoval, ale příprava na dvoudenní výlet byla náročná a spaní pod širákem vábilo. Vedoucí si ho přestali všimnout, zapojoval se jako předtím, nic mu nenutili. Večer zvládl bez problémů jako jediný rozdělat oheň pomocí škrtadla, na výletě si užil spoustu zábavy, při další noční hře byl za důležitého, a tak pomalu proplul celým týdnem. Na rodiče se těšil, měl jim co vyprávět a hlavně překonal sám sebe, zjistil,

že drobné nepohodlí se dá překonat, když si hru užije, den utíká lépe. A happy end? Příští rok chce jet na tábor znovu. Tak uvidíme...

CO S TAKOVÝM DÍTĚM UDĚLAT?

No, hlavně si ho všimnout, ale nepřehánět to. Nesmí si myslet, že je něco víc. Berte takové dítě stejně jako ostatní. Pokuste se však zabránit tomu, aby bylo samo nebo s podobným dalším Matoušem, velmi rychle by ho svým teskněním nakazil. Buďte trpěliví, mějte připraveno spíše více aktivit a neměňte kvůli jednomu dítěti celý program. Normalizujte stýskání. Je to normální, stává se to řadě dětí, existuje na to „lék“. Rozložte síly dospělých, něco jako „služby u stýskálka“, zajistit program i na ty volné chvíle. Pokud máte po ruce vlastní historku a zkušenost, jak vám se stýskalo jako dítěti, sem s ní. Plánujte, vyprávějte, co jej čeká další den, ptejte se po tom, co prožilo dneska, co bylo dobré. Ptejte se ho na jeho zkušenosti se stýskáním, jestli už to někdy zažilo, co mu pomohlo. Dodávejte sílu a víru v to, že to může překonat.

kolektiv autorů

Ilustrační foto: archiv Pionýra

ULOVTE SI VEČERNÍČKY

Sídlo skupiny máme ve městě Jihlava, tak abyste nebyli neochuzeni o základní popis města:

Jihlava (německy Iglau) je statutární město, původně pouze moravské, dnes po obou stranách česko-moravské zemské hranice (tvořené zčásti řekou Jihlavou). Historické město, založené ve 13. století jako hornické s těžbou stříbra, je od roku 1982 městskou památkovou rezervací. Město je od roku 2000 centrem Kraje Vysočina. V současné době zde žije 50 598 obyvatel.

Ke geocachingu jsme se dostali ze zvědavosti a s nabídkou zapůjčení navigace. Prvních pár krabiček nás však natolik nadchlo a pohltilo, že na každé výpravě ulovíme vždy nějakou. První naši keš jsme založili poblíž našeho tábořiště v místě natolik krásném, že si keš zasloužilo. Je u nádherné skály, dle jedné z našich her pojmenované Diamantová skála GC4R9QZ. V okolí je mnoho keší v obci Batelov a po zdejších zajímavostech. V městečku Třešť naleznete keš věnovanou Ottu Šimánkovi GC1H17C, který se zde narodil. Hrad Roštejn nabízí v okolí také spousty keší.

Pro lovce toužící odlovit keš v této lokalitě rádi nabídneme svoji základnu pro složení hlavy N 49°17.167 E 15°24.176. www.lovetin.tym.cz. Další keše, které opatrujeme, jsou kousek od Jihlavy v městečku Brtnice, ty jsme však nezaložili, ale adoptovali od předchozích majitelů, a tím jsme zabránili jejich archivaci. Jsou to tradiční keše – Brtnice výhled I. GC26AK, Brtnice výhled – sjezdovka GC26AKC a multi

keše Údolí Brtnice GC2Q3FR a Židovské hřbitovy v Brtnici GC2J5KV.

V Jihlavě jsme naznali, že keší o čemkoliv a komkoliv je dost, a protože se sami raději pohybujeme v přírodě, tak jsme městské keše zavrhlí. Pro příznivce mikro a malých krabiček je zde však spousta krabiček k odlovu – tradičních, multi i mystery. Jihlava se může pochlubit i velkou spoustou Varouchových wherigo keší. Některé se však po častých ztrátách zobrazují jen prémiovým členům. Keše i nám Jihlavským obyvatelům odhalují zajímavá a mnohdy i zapomenutá místa.

Protože jsme dětský oddíl a našli jsme bílá místa na mapě geocachingu, posázeli jsme je našimi večerníčkovými kešemi. Věnovali jsme je známým večerníčkům, pro připomenutí starším i mladším kačerům. Krabičku tady má Vodník Česílko GC50XNJ, kmotra Liška GC50X9M, Křemílek a Vochoomůrka GC50XR3, Hajný Robátko GC50R56, Kosí bratři GC518RE a Dráček Soptík GC518VN. Tyto keše se staly oblíbenými hlavně u menších kačerů, a tak jsme loni uspořádali 1. Večerníčkový event na hájence v Černých leších. Zúčastnilo se ho přes 60 kačerů s dětmi a při plnění úkolů postaviček z večerníčků se všichni pobavili, večerní ohýnek s buřty a kytarou vše krásně ukončil. Letošní již II. Večerníčkový event bude věnován 25. výročí Pionýra a zároveň 50 letům Večerníčka. Termín konání eventu je 15.–17. května 2015 na hájence Černé lesy nad Brtnicí N 49° 17.777 E 015° 42.357. Pro vzdálenější oddíly nabízíme ubytování na celý víkend, pro odlov okolních keší či k jiným taškařicím. Bližší informace na lovetin@seznam.cz.

V letošním roce jsme se rozhodli vytvořit novou mystery keš věnovanou 25. výročí Pionýra s názvem Pionýr žije. Rádi bychom ji naplnili CWG a materiály s logem Pionýra a necháme ji publikovat v termínu pro velkolepé oslavy.

Ať vás signál provází

Michal „Kaštan“ Neckář, PS Kamarád Jihlava

Letošní finálku geocachingové hry na Ledové Prazě, která byla věnována pražským biografům, odlovilo minimálně 19 kačerů a kačerských týmů. Na každého čekala odměna v podobě nového výročního CWG. Toto CWG si můžete již dnes objednat od svých kešek na e-mošce. Tak neváhejte a dejte vědět ostatním kačerům, že Pionýr jde již 25 let vlastní cestou.

RESET 2015 – POJĎTE SE SETKAT

Je únor. Vhodný měsíc pro přihlášení se na RESET (12.–14. června 2015). Jak na to? Na www.prihlasovna.pionyr.cz vyhledejte akci RESET 2015, pročtěte si návod na přihlášení a s chutí do toho. Čím dříve se přihlásíte, tím lépe. Alespoň budou mít organizátoři čas na to, aby zajistili dostatečně širokou nabídku aktivit. Například o tom, zda se bude konat turnaj ve florbalu, rozhodnou právě ti, kteří se přihlašují. Buďte mezi těmi, kdo ovlivňují program na RESETu.

FLORBAL NA RESETU

patří k nabídkovému programu. Pokud se sejde dostatečný počet zájemců, proběhne turnaj v sobotu v kryté hale. Bude se hrát systémem 3+1 (1 brankář + tři hráči v poli), kdy v družstvu může být 4–10 hráčů. Brankářská výstroj a hokejky budou zájemcům k dispozici. Pokud máte florbalový svůj a hráte s nimi raději, vezměte si je s sebou. Po celou

dobu budou nad hrou bdít rozhodčí České florbalové unie.

A V JAKÝCH KATEGORIÍCH SE MOHOU VAŠE TÝMY ZÚČASTNIT?

Dívky / kluci mladší (rok narození 2002 a mladší)

Dívky / kluci starší (rok narození 1998–2001)

Vedoucí a instruktoři (rok narození 1999 a starší)

Pokud se rozhodnete, že se turnaje chcete zúčastnit, napište nám o tom v Přihlášce. Pak už si jen nezapomeňte zabalit boty se světlou podrážkou do svého RESETího batohu.

ŠÁRKA

Byla dívka z družiny bojovnice Vlasty, která nenáviděla knížete Přemysla i vladyku Ctirada. A tak, když se dozvěděla, že byl mladý vladyka knížetem Přemyslem požádán o to, aby odjel urovnat sousedský spor o pole směrem k dnešnímu Kladnu, vymyslela následující lest. Když jel Ctirad přes dnešní Šárecké údolí, najednou uslyšel ženský pláč a našel svázanou půvabnou dívku. Šárka Ctiradovi namluvila, že ji zde svázala Vlasta se svými bojovnicemi poté, co ji a jejího otce ženy přepadly a chtěly odvést

na hrad Děvín. Ctirad jí historku uvěřil, osvobodil ji z pout a nechal zde své muže odpočinout. Šárka poté odpočívající muže omámila medovinou, do které byl přimíchán omamný nápoj. Poté, co muži ze Ctiradova doprovodu začali být malátní a ospalí, požádala Šárka Ctirada, aby zatroubil na lovecký roh, což přivolalo Vlastu a její bojovnice ukryté nedaleko v lese a v okolním houští. Všichni Ctiradovi muži byli pobiti a sám Ctirad byl zajat a odveden na dívčí hrad Děvín, kde jej dívky druhého dne nechaly

vplést do kola a vystavit na levém vltavském břehu naproti Vyšehradu knížeti Přemyslovi na očí. To posléze vedlo k tomu, že všichni muži v knížectví, kteří byli velmi pobouřeni tímto zrádným činem, povstali proti dívkám a jejich ozbrojenou rebelii násilně a natrvalo potlačili.

Smutný byl i osud Šárky, dle legendy podlehl výčitkám svědomí a svůj život ukončila skokem z nejvyššího šáreckého vrchu zvaného Dívčí skok.

ÚKOL

Pozor, pozor! Vyhlašujeme úkol pro účastníky RESETu 2015. Každá výprava, která se vydá na republikové setkání, má za úkol s sebou přivést i dva ozdobené pruty. Délka prutu by měla být cca 2 metry a tloušťka cca 2–3 centimetry. Jak pruty nazdobíte, je plně na vaší fantazii. Na „výrobě“ prutů by se měla podílet celá výprava.

Kdo to byl?

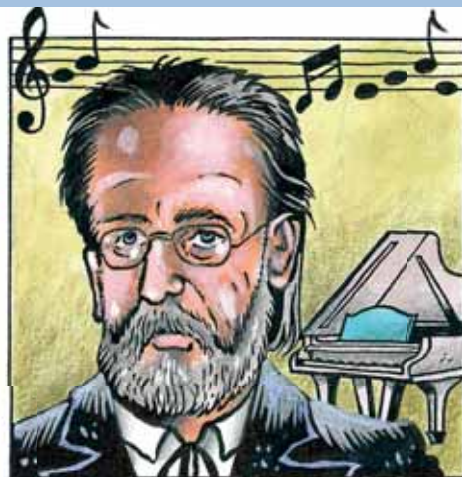
Přinášíme vám šestou sadu indicií. Odpověď na otázku „Kdo to byl?“ zašlete na adresu anna.novakova@pionyr.cz (nezapomeňte uvést, z kterého oddílu a pionýrské skupiny jste). Zapojujete-li se do hry až nyní, nalistujte si tajemné postavy i v předchozích číslech Mozaiky a zašlete nám své odpovědi.

NAUČIL SE HRÁT NA HOUSLE AŽ JAKO DOSPĚLÝ.

POJMENOVALI PO NĚM VĚŽ, KDE SE NACHÁZELO VĚZENÍ.

BEDŘICH SMETANA O NĚM SLOŽIL OPERU.

Brno

Brno

BRNO**Vánoce u Brabrouků**

V sobotu 13. 12. se večer naposledy sešli Brabrouci před vánočními svátky v klubovně. Všichni přinesli nějaké cukroví a dárky, které byly předem určeny komu. Každá skupinka seděla pohromadě u jednoho stolu. Během besídky předvedla pár hraných nebo natočených scének. Během večera se konalo „Vánoční klání“. Vedoucí Babča vylosovala dva soutěžící z každé skupinky, kteří hráli pantomimu na vánoční téma. Když se přehrály všechny scénky, začaly vybrané děti z jedné skupinky rozdávát dárky. Tentokrát to byla skupinka jménem Píďalky. Po rozdávání dárků vedoucí Babča hrála na flétnu vánoční koledy a zpěvem jí doprovázela Áda. Ostatní se přidali. Na konci besídky jsme si popřáli veselé Vánoce a šťastný nový rok a šli jsme domů.

Špon, 12 let

HRADEC U STODA**Silvestr**

Jako každý rok jsme uspořádali pro děti z Hradce a blízkého okolí dne 27. prosince silvestr pro děti. Už od sedmácté hodiny se začali scházet první zájemci o společně strávený „poslední“ večer roku 2014.

Pro děti byla připravena diskotéka, na které si všichni zatančili. V průběhu večera děti netančily jen tak, jak je samotné napadlo, ale soutěžily týmy v tanečních sestavách proti sobě. Jako první se představili kluci pod vedením Adama Hlaváče a poté holky, které vedla Zuzanka Kohoutová.

Děti si zkusili i nové hry, kdy se proměnily v oživlé mumie a zkoušely, jak ohebné dokáží být.

Když se přiblížila „půlnoc“ děti odpočívaly poslední vteřiny a vedoucí jim „buchli“

šampaňské. Všichni jsme si popřáli krásný vstup do nového roku, přitukli si a už jsme chvátali ven před klubovnu. Venku už netrpělivě vyčkávaly na závěrečný ohňostroj, který se všem velice líbil. Všichni se naposledy v tomto roce rozloučili a vydali se domů.

Výlet do plzeňské Techmanie

Na plzeňské science center Techmania jsme už slyšeli mnoho chvály, a tak nám nezbylo nic jiného než se tam sami vypravit. 10. 01. 2015 vyrazila parta 28 dětí a třech vedoucích z Hradce a Stoda vlakem směr Plzeň. Informace o tomto ojedinělém projektu jsme již načerpali na internetových stránkách, a tak bylo více než jasné, že nuda rozhodně nebude. Hned při vstupu do areálu se naše očekávání naplnilo. Děti se nemohly dočkat, až si vše budou moci na vlastní kůži vyzkoušet. Musely však ještě chvíli vydržet. Kromě stálých expozic nabízí Techmania i populárně vzdělávací show. Takové show jsme shlédli celkem tři. První z nich pod názvem Tekutý dusík nám poodhalila vlastnosti tohoto prvku a děti si mohly doslova na vlastní kůži zkusit několik pokusů. Další byl Van de Graaffův generátor. Pomocí tohoto přístroje jsme se dozvěděli mnoho informací o elektrostátice a nechyběl ani nejoblíbenější pokus, kdy se pomocí tohoto stroje postaví vlasy na hlavě. Poslední shlédnutou show byla Cesta do vesmíru, kdy se nám animátor pomocí pokusů snažil osvětlit několik z tajemných otázek o vesmíru. Mezi jednotlivými show si děti prošly celý areál a mohly si vyzkoušet veškeré expozice z oblasti chemie, fyziky a matematiky. Velmi oblíbenou byla také expozice filmohraní, kdy se děti seznámily s prací filmařů a samozřejmě si spoustu věcí mohly i vyzkoušet. V areálu jsme strávili čtyři hodiny a zdaleka jsme nenavštívili vše, co Techmania

nabízí, a proto si myslíme, že to nebyla zdaleka poslední návštěva tohoto jedinečného centra.

Jiří Mimra, PS Hradec

HRADEK**Sraz pamětníků z Rokycanska**

Když chcete, aby byla pohoda, musíte se o to zasloužit. Příprava na setkání bývalých pionýrských vedoucích – pamětníků z našeho okresu 17. 1. byla úměrná našemu očekávání. Zdenka a Vlasta Vaskovy společně s Mirkou Kellnerovou dělaly, co mohly. Pozvánky, dárky, výzdoba klubovny v DDM v Hrádku, pohoštění, dovoz lidiček. Podařilo se! Bezvadná nálada, povídání nebralo konce. Všichni s radostí poblahopřáli dvěma šedesátnicím a hlavně jubilantce Jarmile Petrovické, která oslavila 80. V jejím případě šlo jen o číslo, protože svým zjevem a hlavně svojí aktivitou „strčí do kapsy“ daleko mladší ročníky. Na hromadné fotografii, kde nejsou zachyceny další návštěvy, jsou zleva od přední řady: Jarka Roučková, Vendula Baslová, Dáša Cvrková, Maruš Balejová, Běta Kubů, Zdenka Vasková, Eva Karlová, Mirka Kellnerová, Jarmila Petrovická, Eva Šebková, Vlasta Vasková, Petr Loukota, Věra Benešová, Petr Kudielka, Franta Kubů, Líba Jágrová, Vašek Vlček, Láda Kraus, Jarda Půhoný.

Zahájili jsme oslavy 25. výročí Pionýra

Výroční rada naší pionýrské skupiny zasedá jednou za rok. V klubovně domu kultury se nás sešlo 23. ledna přes padesát. Zhodnotili jsme rok 2014, a tak i oslavili 25. výročí obnovení Pionýra.

Bylo nás loni 289 registrovaných. Pracovalo 17 oddílů a jeden volnočasový klub. Během roku jsme uspořádali 27 akcí, které byly otevřené veřejnosti. Dále jsme uspořádali dva

Hradec u Stoda

Hradec u Stoda

Hrádek

Hrádek

Hrádek

běhy letního tábora na Berounce pro 200 účastníků. Zřídili jsme školu pro pionýrské pracovníky. Tvořili jsme v rukodělných dílničkách. Při prodeji žlutých kvítků při „Českém dni proti rakovině“ jsme vybrali 15 725 Kč. Pro děti z Domu sv. Zdislavy v Plzni jsme zorganizovali sbírku a přivezli jsme jim pod stromček několik pytlů hraček. Potom probíhaly různé závody, výlety a setkání.

Při hodnocení zazněla slova poděkování všem oddílovým vedoucím, jejich zástupcům a instruktorům za jejich práci s dětmi, kterou vykonávají ve svém volném čase, bez nároku na finanční odměnu. Dík patří i celému vedení skupiny, které vytváří podmínky pro zajímavou a přitažlivou činnost. Poděkování také patřilo za pomoc a spolupráci městskému zastupitelstvu, škole a školce, Rokycanskému deníku, TV ZAK a mnoha jednotlivcům z našeho okolí. V druhé části večera jsme se posvěsili a oslavili kulatiny vedoucí skupiny.

Vlasta Vasková

KLADNO

Karneval

V pátek 23. 1. se konal tradiční karneval Švermováčeků pro dětičky od nejmenších až po pubertáky. Sešlo se na 70 masek a všechny byly nádherné. Mohli jsme vidět princezny, rytíře, víly, divoženky, piráty, kovboje, spidermany, roboty, vojáky, šašky a další a další skvělé masky. Tančili jsme makarénu, hráli o bonbónky a jezdili jsme vláčkem. Porota složená ze starších děvčat vybrala 19 nejlepších masek, které byly odměněny.

Na závěr byla tombola. Do té jsme dostali sponzorský dar od rodinné pekárny Marfi: super velké rohlíky, housky, koláčové tvářičky a malé pizzy. Všechny děti si odnesly nějaké drobné dárečky a spoustu zážitků.

Kladno

V závěrečném tanci přiletěly balóanky, které si děti odnesly domů.

Alena Šefflová, Švermováček

SVITAVY

Vánoční trhy

Byla první prosincová neděle a my jsme opět součástí vánočních trhů ve Svitavách. Naše každoroční stanoviště je ve Fabrice, kousek od vchodu, kde máme pro děti připraveny

vánoční dílničky a malý obchůdek s našimi výrobky.

Letos jsme vyráběli hvězdičky, vánoční stromčky ze šišek nebo z papíru, jehelníčky ze skořápek oříšků, záložky a jmenovky na dárky. Opět se u nás zastavilo mnoho dětí a dospělých. Všem děkujeme za účast a těšíme se za rok!

Lucka Fišerová, PS Vysočina Svitavy

Všechno NEJLEPŠÍ!

- 4. 2. slaví své 50. narozeniny **Milan Matyáš** z PS Tažná ptáci (Jihomoravská KOP).
- 10. 2. slaví své 65. narozeniny **Jan Matoušek** z 21. PS Střelka (Pražská OP).

- 18. 2. slaví své 55. narozeniny **Soňa Pecháčková** z PS Bystřice pod Hostýnem (Olomoucko-zlínská KOP).

Blahopřejeme!

ABRAHÁMOVINY STANOVOVÉHO GURU

Člověk s pověstí jednoho z nejkolidnějších, a přitom velmi důsledných pionýrů. Muž, který zkrotl nový občanský zákoník. Mnohaletý vrcholný krajský představitel, jehož odpor k vrchnosti vynesl až do pozice místopředsedy Pionýra. I zde poctivě odpracoval celé funkční období. Pionýr pečlivě si hlídající svoji nezávislost a jednající vždy otevřeně. Člověk rozhodně nepochlebující, a přesto hodně respektovaný. Prošel všemi úrovněmi organizační výstavby Pionýra a všude zanechal výraznou stopu...

Milan Matyáš v únoru slaví 50. narozeniny.

Stojím v jisté dlouhé frontě gratulantů... Na dálku mu třesu rukou a přeji do dalšího půlstoletí zdraví, pevné nervy a vše nejlepší.

Nechci být nezdvořilý vůči mnoha jiným oslavencům, jimž také přeji radost, úspěchy a dlouhý osobní i pionýrský život. Ale nemohu odolát, abych Milanovi nepopřál zvlášť. Kvůli všem našim společným prožitkům, tedy občas i těm méně příjemným, ale vždy férovým.

Ať Ti to, Milane, ještě dlouho šlape – na milovaném kole, ale i na pionýrské skupině, v práci a doma!

Martin

Svitavy

Pro nově vyhlášený ročník Clony fotte snímky s tematikou našeho 25. výročí a pionýrské činnosti. Budou se vám hodit!

JAK NA PIONÝRSKOU PĚTADVACÍTKU?

Připomeňme ukončené čtvrtstoletí činnosti obnoveného samostatného Pionýra společně. V každém čísle Mozaiky Pionýra přinášíme hrst nápadů co dělat. Co přidáte vy? Cílem oslav je připomenout sobě i širokému okolí neobvyklé jubileum: prvních pětadvacet roků ničím nepřerušené činnosti organizace pionýrského typu v celé její více než šedesátileté historii...

Chceme být vidět a slyšet! Jde o jedinečnou příležitost změnit leckde ještě zaběhlé vnímání pionýrů jako těch „modrokošiláčů s rudými šátky“. Zkuste se proto s oddílem zapojit do oslav – opakujeme – nemusí to být nic velkého a náročného. Smyslem je potkat se a připomenout si ojedinělé výročí. Čas kolem 24. dubna je vynikající možností, kam oslavy termínově soustředí.

PROČ SE ZAPOJIT?

Pionýrský oddíl či skupina by neměly být uzavřeným světem jen pro své členy. Ke svému životu potřebují okolí – jeho spolupráci, respekt, pomoc i obdiv. Žádáte ve svém městě o granty, dotace, příspěvky na provoz? Stále dokola vysvětľujete, co Pionýr vlastně je a co dobrého dělá? Pro děti, obec, veřejnost? Máte příležitost to ukázat, pokud nějakou akci uspořádáte.

Děti, které navštěvují naše oddíly, by měly vědět, že nejsou jediným pionýrským oddílem v obci, městě, v kraji. Pětadvacítka je dobrá příležitost domluvit společnou akci s jiným pionýrským oddílem či skupinou, navzájem se poznat, navštívit a dohromady přichystat aktivitu pro veřejnost, ukázat se lidem ve vašem okolí ve větším počtu (a nezapomeňte při tom na pionýrské oblečení – trička, košile...). A jestli vás poznávání ostatních pionýrů baví, nezapomeňte, že stovky dalších potkáte na Republikovém setkání Pionýra v červnu (více také na str. 17).

Nezapomeňte, že členové nejsou jen ti, kteří aktivně chodí do oddílu. Jistě máte mnoho starších nebo bývalých členů, kteří si tohle výjimečné jubileum rádi připomenou s vámi. Využijte ho jako příležitost k posílení starých přátelství a oživení vzpomínek. Pokud se rozhodnete uspořádat akci pro větší okruh lidí (a může jít klidně o „obyčejný“ slavnostní oheň...), můžete také získat cenné kontakty a spolupracovníky pro váš oddíl – seznámit se s někým novým a potřebným, jako například se členy zastupitelstva, podnikateli, učiteli nebo získat osobnost, která měla co do činnosti třeba se založením pionýrského oddílu

či skupiny. Navíc můžete pozvat rodiče členů a ukázat jim, že Pionýr žije!

Přínosů může být spousta a určitě přijdete na mnohé vlastní, které jsme zde nejmenovali.

JAK SE ZAPOJIT?

- Slavnostní oheň – u kterého se setkáte se staršími či bývalými členy, rodiči...
- Uspořádání dovednostní soutěže s 25 úkoly (nebo třeba družstva po pěti a součet bodů z pěti úkolů).
- Otevřená oddílová schůzka zaměřená na historii a současnost Pionýra.
- Výlety na 25 zajímavých míst v kraji.
- Přemýšlíte v současnosti, jak se neformálně zapojit do Pionýrského Sedmikvítku? Odehrajte krátké divadlo a můžete jej předvést publiku.
- Společný pochod po trase dlouhé 25 kilometrů se zajímavými zastávkami.
- Nebo úplně obyčejně běžte společně na zmrzlinu – s pionýry z jiných oddílů ve vaší obci či městě a udělejte společnou fotku:
 - co nejvíc pionýrů v naší obci...
 - v pionýrském tričku na nejzajímavějším místě...
- Připravte poradnu „Opravdu dobrý tábor“ včetně promítání videí.
- Udělejte flashmob – s jakoukoli motivací taneční, hudební (s kytarami)...

Zkrátka: Chystáte jakoukoli vlastní aktivitu v rámci Pionýrské pětadvacítky, nahlaste svoji akci co nejdříve!

CO, KDY A JAK?

Když máte rozmyšleno, jakou akci (či akce) v termínu 17. dubna – 17. května 2015 uspořádáte, přihlaste ji na www.pionyr.cz/vyroci (odkaz „Pionýrská pětadvacítka“).

Přihlášené akce získají materiální podporu (např. drobné propagační předměty Pionýra, apod.). Termín pro přihlašování akcí je do 31. března 2015. Nenechávejte však přihlášení na poslední chvíli, pokud chcete mít materiální podporu včas.

CO DOSTANETE?

Po přihlášení vaší akce můžete provést objednávku tiskovin k ODT a plakátů k doplnění. Ostatní materiál bude rozdělen mezi organizátory podle nahlášených počtů. Půjde hlavně o trička a drobné propagační a informační materiály. (viz foto)

Více informací na www.pionyr.cz/vyroci.

Flash mob (i flashmob) je blesková zábavná akce, při níž se náhle vyskytne vícero lidí v předem určený čas na předem určeném místě spojených společnou myšlenkou (stejně oblečení, chování a podobně).

CO SE CHYSTÁ – SHRNUTÍ

KNIHA PIONÝRA – vzkazy a gratulace lidí, kteří v uplynulých letech prošli Pionýrem.

25 PATRONŮ PIONÝRA – 25 osobností, které se stanou pro oslavy výročí tvářemi Pionýra.

Poznámka: Přehled oslovených pro patronát i příspěví do knihy lze doplňovat na webu na adrese www.pionyr.cz/vyroci.

RESET (Praha, 12.–14. června 2015) – Republikové setkání pionýrských oddílů – více se dočtete na stranách 16 a 17.

PIONÝRSKÁ PĚTADVACÍTKA (celá ČR, 17. 4.–17. 5. 2015)

Oslava výročí akcí a pohybem – s libovolným využitím čísla 25 (viz náměty).

PIONÝRSKÁ VÝSTAVA – k 25. výročí obnovení samostatné činnosti Pionýra chystáme její doplnění a úpravy.

Další předměty s motivem 25. výročí najdete na E-mošce.

POJĎME NA TO!

Už jen dny nás dělí od startu krajských konferencí o činnosti Pionýra, které budou příležitostí, aby se do přípravy hlavní konference v listopadu zapojil opravdu každý – protože teď opravdu na každém záleží. Co pro to udělat? Stačí, když si řekneš, že ti to není jedno, a pustíš se do toho. Jak na to?

1. krok: Otevři si web konference na adrese www.pionyr.cz/konference, zde rozklikni složku Témata a pouvažuj nad nimi – které je ti blízké, zajímá tě nebo u vás na pionýrské skupině funguje či naopak se o něm vůbec nemluví a myslíš, že by mělo. Na webu konference najdeš i spoustu dalších souvisejících informací.

2. krok: Vyvolej rozpravu na zvolené téma nebo uveď ostatní do situace a debatujte – na jednání rady PS, na setkání k přípravě tabora, na kurzu, kam jedeš – zkrátka kdekoliv, kde jsi jako pionýr/pionýrka.

Nezapomeň při tom, že pro úspěch diskuze nemá jít o hořekování, co všechno nejde, ale o hledání řešení – pojmenovávání cílů a úkolů, které je potřebné vykonat:

- sám/sama;
- na vaší pionýrské skupině;
- na úrovni krajské organizace a celého Pionýra.

3. krok: Zaznamenej závěry z rozpravy, nebo prostě jenom shrň názory a zašli je e-mailem na kcp@pionyr.cz. Návodný formulář je v příloze této Mozaiky, nebo elektronicky na webu www.pionyr.cz/konference v části Pro člena.

KRAJSKÉ OBSAHOVÉ KONFERENCE 2015 – NEZMEŠKEJ TU SVOU!

Jihočeská KOP	21. 2. 2015	Pražská OP	22. 3. 2015
Ústecká KOP		Jihomoravská KOP	
Moravskoslezská KOP	7. 3. 2015	Plzeňská KOP + KOP Karlovarského kraje	28. 3. 2015
Pardubická KOP		Liberecká KOP	
Pionýr, z. s. - Královéhradecká krajská organizace	8. 3. 2015		
Středočeská KOP	21. 3. 2015	KONFERENCE O ČINNOSTI PIONÝRA BYLA SVOLÁNA NA 13.-15. 11. 2015	
Pionýr z. s. - KO Kraje Vysočina			
Olomoucko-zlínská KOP			

CHCEME I TEBE

Děkujeme za všechny vyplněné dotazníky a těšíme se na další!

PŘEDSEDŮV GLOSÁŘ

DVANÁCT ZASTŘELENÝCH

Budu moc osobní, když řeknu, že zpráva o dvanácti mrtvých v ulici Nicolase Apperta v Paříži mne 7. 1. hluboce zasáhla? A koho to vlastně zajímá, že mne to trápí? Navíc – je to daleko od nás. A ten plátek šířil jen nenávisť. Ba, ony to vlastně byly komunistické noviny, tak želeť nikoho netřeba. A ostatně šíření protislámských karikatur je zjevnou provokací, tak jde o normální potrestání. Nadto – skutečně je nutné litovat tuctových kreslířů, jejichž obrázky vypadají jako nepodařené kresbičky od děcka... Mnoho různých názorů provází útok na redakci „Charlie hebdo“ – časopisek sám sebe označující jako nezodpovědný (občas zodpovědný).

Byla to obyčejná řezničina nebo trest, a přivlastek – spravedlivý, hrůzný... nechť si každý doplní sám. Kdo však zhlédl video zachycující dobítí zraněného neozbrojeného policisty (pohříchu muslima), asi úplně lhotejný být nemůže.

Aktuálně instalovaná výstava v Centru současného umění DOX ukazuje každému, kdo překoná nechuť a do galerie dojde, že nejvíce se autoři třebovali do vlastních, tedy do Francouzů. I když oni nešetřili vlastně nikoho – na titulních stránkách „Charlie hebdo“ byli obětmi občas provinční legrace prezidenti, rabíni, popové či rockové superstar, papežové. Šlo o humor, řekl bych nekrášený, místy neotesaný, klidně napíši až fekální. Ale také velmi trefný a mířící k podstatě...

Napadla mne i jistě kacířská myšlenka, že jde i o projev zoufalství, veliké slabosti a nejistoty, když kvůli karikaturám podnikne někdo útok s tak šílenými důsledky. Je moc bláznivá? Vždyť ve více než šedesátimilionové Francii šlo o časopis s nákladem do šedesáti tisíc výtisků – jaký byl tedy skutečný dosah? Přesto si myslím, že nejde jen o mediální bublinu – mám tím na mysli nikoli časopis, ale dění ze 7. ledna 2015. Já to vnímám především jako doklad zaslepenosti. A koho zaslepí vztek, ten obvykle prohrává. Nemá odstup (ani sám od sebe), bere se tak smrtelně vážně, že nepřipustí ani špetku nadhledu. A ještě mne také napadalo, že alibisté, vykřikující, ať nedráždíme, protože pak se nic nepřihodí, jsou směšní. Protože nevynechat se hlouposti

Michael Jackson konečně bílý.

(ať má jakoukoli podobu) je snad ještě tragičtější. Může-li podkopat víru obyčejný vtip (zdůrazňuji, že tuhle myšlenku píše v Evropě, rozumím, že v islámském prostředí může být „obyčejný“ vtip chápán odlišně), jde o dost vratkou víru. Což si o islámu rozhodně nemyslím. V tom je humor „Charlie hebdo“ (pro někoho vtipný, pro jiného prostoduchý až pitomý) pouze zástupný problém.

Martin

ÚNOR OPRAVDU UŽ NENÍ LEDEN

Proč se i v titulku autor snaží čtenáře přesvědčit o něčem tak samozřejmém? Má totiž za to, že je nutné hodně zdůraznit odlišnost spočívající nejen v rozdílných počtech dnů v obou měsících. Ale že obrat spočíval především v proměně postojů a jednání lidí. Nu, a protože organizaci netvoří dokumenty (o kterých byla tak velká debata v Brně), ale představují ji především lidé, byl únor prvním z dlouhé řady měsíců, kdy docházelo k zásadnímu rozlišování... (lidí).

CO ZMOHOU ORGÁNY?

Přípravná federální rada Pionýra se jako celek sešla 10. února 1990. A probírala řadu podstatných a praktických záležitostí:

- Problém registrace Pionýra na Federálním ministerstvu vnitra ČSSR – kde naše žádost, odeslaná 23. ledna a postupně i – dle požadavků – doplňovaná, nějak uvízla a bylo potřebné ji pečlivě sledovat.
- Osamostatnění mělo jeden vpravdě veliký problém: ekonomické zajištění samostatného Pionýra, a tím i majetkoprávní vypořádání se Svazem mladých (dříve Socialistický svaz mládeže). To se ukázalo od samého začátku problémem složitým a vyjevilo se, že vlídná slova zástupců SSM k obnovující se organizaci byla příjemná, ale skutečné kroky byly nesrovnatelně odlišné, spleťtější a nevstřícné.
- Různost vývoje v Čechách a na Moravě a na Slovensku se výrazně obnažila při řešení pozice organizace na školách a řešení pracovní-právního postavení vedoucích PS, což byli zaměstnanci školství, ale současně funkcionáři společenské organizace. Velikost tohoto malému, majícího kořeny v roce 1977, se však teprve měla projevit.

Na to bohužel Přípravná FRP neměla ani recept, ale ani nástroje řešení. Zde měly sehrát svoji roli republikové orgány. Slovenští kolegové to vnímali a byli aktivní (což ovšem současně způsobovalo i určité, byť zdánlivé, odstředivé tendence), zatímco české republikové orgány byly téměř nečinné s odkazem na kroky federálního Pionýra. Postupně tak stále více sílil pocit, že Slovensko si jde vlastní cestou, zatímco v Čechách jsou centra hned dvě (české a federální) a navíc nejsou schopná se dohodnout.

- Podstatnou částí náplně jednání Přípravné FRP bylo faktické zajištění procesu obnovy samostatné organizace – vytvoření její úplné organizační struktury. To s sebou mělo přinést i požadovanou očistu od lidí, kteří neměli důvěru a z pionýrských oddílů a skupin byl žádán jejich odchod.

Rada k tomu přijala zásadní dokument „Dopis přípravné federální rady...“ – šlo o materiál nevšední a s dopadem, který na první pohled možná nebyl zřejmý. Zásadní byl především v tom, že stanovil postupy, současně ovšem

Martin Ulčák slibuje obnovenému Pionýru podporu SSM.

svrchovanost přenesl na pionýrské skupiny, tam, kde byly dva prvky mimořádného významu: PS jako jediné vlastnily určitý majetek (žádný jiný Pionýrská organizace SSM v rozporu s obecnými představami neměla) a kde se odehrávalo to zcela zásadní: v oddílech, které skupiny sdružovaly, probíhala přímá práce s dětmi.

KDE JE NAHOŘE A KDE DOLE?

Je tahle otázka v titulku nesmyslná? Jen zdánlivě... Koncem zimy a začátkem jara 1990 bylo „nahore“ přímo na pionýrských skupinách – protože právě ty samy suverénně rozhodovaly o svém dalším směřování. A byla to rozhodování leckde i tvrdá a velmi osobní. Únor byl měsíc, kdy v pionýrských oddílech a skupinách probíhaly velmi vzrušené debaty o tom: Co dál? – bez ohledu na to, co se dělo na nejvyšších stupních organizační struktury.

Na řadě míst i pod vnějším tlakem – to když třeba ředitel školy vyměnil zámky u skladů materiálu pionýrské skupiny a školu pro další aktivity oddílů doslova uzamkl, jinde dostala vedoucí pionýrské skupiny nejhrubší ultimátum: buď zlikviduješ oddíl a skupinu v Pionýru nebo máš padáka... – na což žádné demokratické pravidlo stanovené z centra nefungovalo. Jinde vedoucí „prozířeli“ – a zjistili, že vlastně léta zpět prováděli třetí odboj v praxi a pionýrskou činnost léta zpět vlastně bojkotovali...

Vedle toho ovšem existovalo mnoho pionýrských oddílů, které skutečně demokraticky rozhodovaly o svém setrvání v Pionýru či přechodu jinam nebo návratu do Junáka. A mezi nimi bylo značné množství těch, které řekly: Za svoji práci se stydět nemusíme a nic na ní nemusíme měnit. Ti začali zdola vytvářet organizační strukturu obnoveného Pionýra. V některých místech i za pomoci těch, kteří se do pionýrského hnutí po letech nedobrovolného vyvržení vrátili!

SKUTEČNOU PRÁCI PROVÁDĚJÍ VŽDY KONKRÉTNÍ LIDÉ

Ano – přijatá usnesení naplňují praktickými skutky vždy konkrétní lidé. Na úrovni centra se činnost bezesbýtku soustředila na plnění úkolů daných usnesením konference a úloh z přijatých dokumentů. Kolem Svazu mladých byla ustanovena správní rada, ve které měl Pionýr zastoupení, a komise této rady: statutární, členem B. Kühnel, dislokační, členem Š. Maškulák, pro navrácení majetku, členy S. Dojiva, J. Duchoslav. V této souvislosti Přípravná FRP doporučila vytvářet v okresech a krajích obdobné správní rady a pokusit se vyvolat jednání s představiteli Junáka o společném postupu. Proběhla jednání s vydavatelskými Mladá fronta (v ČR) a Smena (v SR) o nové koncepci dětského a pionýrského tisku, byly odeslány informační materiály o novém charakteru organizace našim zahraničním partnerům, byl vznesen i požadavek ke státním orgánům, aby se Úmluva o právech dítěte stala řádnou součástí právního řádu, byly vydány dokumenty a byla snaha přiměřeně s nimi seznámit i veřejnost...

VNĚJŠÍ VLIVY

Nezdůraznit vnější vlivy nelze – protože šlo o působení větší síly, než se může jevit. Přípravná FRP se snažila šířit osvětu o situaci a dění, ale kromě neznalosti v této oblasti práce svoji roli začalo sehrávat i obecné veřejné mínění. A s ním tehdy nepracoval vlastně nikdo. Tím méně tam, kde to bylo nejpotřebnější: na základní úrovni. Řešilo se tolik jiných, zdánlivě aktuálnějších úloh, že na tyto nezbýval čas. A z toho poté plynul i tlak ze záporné reakce veřejnosti, nebo často nelíčený údiv vtěsnaný do vět: Pionýr? To ještě existuje?!

Martin

I takto může vypadat ukončení spolupráce.

„Dopis přípravné federální rady Pionýra oddílům a skupinám, okresním a obvodním radám Pionýra“, kde se mimo jiné říkalo:

„Mimořádná CKPP, která se konala 20. 1. 1990 v Brně, rozhodla o osamostatnění Pionýrské organizace a dala jí název Pionýr. Postarejme se společně o to, aby Pionýr zahájil svou činnost co nejlépe. Pokračujme v tom, co se nám v práci s dětmi osvědčilo a je dál životaschopné, zbavme se všeho, co již nepatří do této doby, co je formální a kazí dobré jméno naší organizace.“

ČÍM ZAČNEME?

Podle závěrů mimořádné celostátní konference pionýrských pracovníků nejpozději v průběhu března 1990 by se měli seznámit všechny jiskry, pionýři a pionýřští pracovníci s Programovými zásadami a Statutem Pionýra. Každý z nich by se měl svobodně rozhodnout, zda chce být členem Pionýra. Oddíly a skupiny by měly učinit obdobné rozhodnutí a oznámit to okresní radě. Nové okresní rady po svém ustavení neprodleně oznámí přípravné republikové

radě Pionýra stav členské základny Pionýra v okrese.

Dalším důležitým úkolem jsou demokratické volby orgánů Pionýra, které by měly postupně vznikat odzodla, od pionýrských oddílů až po federální radu Pionýra. Do zasedání nové OR Pionýra 1990 by měly kolektivy pionýrských pracovníků na skupinách buď potvrdit dosavadní vedení PS, nebo zvolit nové. Přímou volí i vedoucího pionýrské skupiny. Akceschopné vedení PS bude mít v nastávajícím obtížném období rozhodující význam pro existenci skupiny...

V průběhu března 1990 se sejdou zvolení zástupci skupin a komisí a společně vytvoří novou okresní radu Pionýra. Do konce března okresní rady zvolí zástupce okresní organizace do republikové (české nebo slovenské) rady Pionýra, který se současně stane i členem rady federální. Zvolení zástupci okresních organizací se v průběhu dubna 1990 sejdou, aby vytvořili novou českou a slovenskou radu Pionýra.

V průběhu května 1990 se poprvé sejdou na společném zasedání česká a slovenská rada Pionýra a vytvoří novou federální radu Pionýra. Ta ze svého středu na základě návrhů z obou republikových rad zvolí předsednictvo a z několika návrhů předsedu a místopředsedy FR Pionýra. Dále zvolí předsedu federální kontrolní a revizní komise, který jí na následujícím zasedání předloží složení této komise ke schválení.

Do konce května 1990 by měla být v naší organizaci ukončena výstavba nových orgánů a na všech stupních by měly ihned po ustavení plně rozvinout svoji činnost, která bude sjednocována novými celostátními zásadami práce rad Pionýra.

Přípravná federální rada Pionýra doporučuje, aby pionýrské skupiny do 31. 8. 1990 vytvářely dle možností i podmínky pro práci bývalých oddílů PO SSM, které se dosud nerozhodly o svém dalším zapojení do práce v Pionýru...“

**Přípravná federální rada
P i o n ý r a**

Nám. Maxima Gorkého 24, 116 47 Praha 1, telefon 22 88 83

v Praze dne 23. 1. 1990

Federální ministerstvo vnitra
Civilní správní úsek
Obránců míru 85
Praha 7 - Holešovice

Věc: Žádost o schválení organizačního řádu společenské organizace Pionýr

Ve smyslu zákona o dobrovolných organizacích a shromážděních č. 68/1951 Sb. v platném znění vás žádáme, aby byl schválen organizační řád nové vznikající společenské organizace s působností na území celé ČSSR - samostatné organizace Pionýr. Organizačním řádem jsou v našem případě prozatímní Programové zásady Pionýra a jeho prozatímní Statut.

Oba uvedené dokumenty zasíláme v příloze s tím, že žádáme, aby tato žádost byla urychleně vámi posouzena. Pro úplnost dodáváme, že oba uvedené dokumenty byly schváleny na Mimořádné celostátní konferenci pionýrských pracovníků v Brně dne 20. 1. 1990.

Děkujeme za spolupráci.

za Přípravnou federální radu Pionýra

Martin Bělohlávek
Martin Bělohlávek
za přípravnou federální radu Pionýra

Bohuslav Kůhnel
Bohuslav Kůhnel
za přípravnou federální radu Pionýra

Jiří Duchoslav
Jiří Duchoslav
za přípravnou federální kontrolní a revizní komisi Pionýra

„ZABIJTE JE VŠECHNY, VŠAK ON UŽ SI BŮH SVÉ OVEČKY NAJDE!" ANEB

„Když se kácí les, létají třísky!"

Výrok, který zazněl během Albígenské křížové výpravy, bývá přisuzován nejčastěji biskupovi Reginaldu z Monpeyroux, jindy třeba Arnaldu Amaurymu, ale vždy má jít o odpověď na otázku: Jak poznat katolíka od katarů? – je nesporným dokladem, že ve vzdálenější minulosti lze nalézt dostatek příkladů systematického boje u moci stojící většiny proti jinověrcům. Máš jiný názor – jsi synem/dcerou smrti. A není v konečném důsledku jedno, jestli se tak stalo před osmi sty lety, kdy papež Inocenc IV. vyhlásil křížovou výpravu, nebo před osmi desítkami let, kdy tajemník VKS(b), J. Stalin, inicioval čistky společnosti od nepřátel lidu?

Minule jsem slíbil, že se ještě vrátím k vzájemným podobnostem křesťanství a komunismu. Jde – po mém soudu – totiž o zajímavý srovnávací materiál.

NEJSME JAKO ONI!

Často užívané heslo provázející společenské změny z let 1989–90 mi vytanulo na mysl, když jsem se seznamoval s podrobnostmi dvou událostí nedávné minulosti. V závěrečném prohlášení „Deklarace o zločinech komunismu“ přijatém na mezinárodní konferenci „Zločiny komunistických režimů“ (Praha, únor 2010) se můžeme mimo jiné dočíst: „Desítkám miliónů obětí komunismu nesmíme odírat právo na spravedlnost.“ Pročetl jsem si celý dokument i materiály z vlastního jednání a přimělo mne to k zamyšlení. Proč jen několik let předtím (Vatikán, prosinec 1999) proběhl v Chrámu sv. Petra ceremoniál vpravdě nemající obdoby? Na něm papež Jan Pavel II. odpustil hříchy namířené proti křesťanům a pronesl svůj bezprecedentní výrok: „My odpouštíme a žádáme také odpuštění!“ A následoval výčet omluv:

- za vzájemné odsuzování a boj proti sobě navzájem;
- za zavržení evangelia a páchaní násilí, za pohrdání kulturou jiných národů a jejich náboženskými tradicemi;
- za hříchy zraňující důstojnost žen či za popírání základních lidských práv, za řadu dalších církevních omylů.

Rozhodně nechci – ani v úvahách, ani v životě – nikomu odírat právo na spravedlnost. Nicméně jsem přesvědčen, že historické události nelze posuzovat bez souvislostí, jakkoli je to lákavé a snadné.

RŮZNÉ PLODY ODDANOSTI JEDNÉ MYŠLENCE

Lze snadno doložit, že křesťané ani komunisté nebyli vždy důsledně věrni svému zakladateli či pospolitosti, kterou vytvářeli. Podobně platí, že ani jedni ani druhí nebyli pokaždé důstojnou reprezentací svých základních hodnot. Přesto v běhu času křesťanství i komunismus inspirovaly statečné muže a ženy, aby bez ohledu na vlastní, dílčí, zájmy vykonali výjimečné skutky. A není snad pravda, že křesťanští králové rozpoutávali války a obchodníci si počínali vykořisťovatelsky, stejně jako křesťanstvím podnícený svrhávali tyranie? Nebyl pád koloniální soustavy – v mnohém inspirovaný komunistickými ideály – odstraněním bytostné nespravedlnosti?

Skutky největších křesťanských poblouzení (nebo snad bylo zničení celých civilizací v Americe a násilné šíření křesťanství ospravedlnitelné?) se ovšem nacházejí vedle událostí inspirovaných hlubokou moudrostí a lidskostí – protože kdo zakládal univerzity a nemocnice? Nebylo tak ničení chrámů při komunistických kampaních proti tmářství stejně jako překonání zaostalosti plynoucí z analfabetismu a rozvoj dostupné lékařské péče obdobným protikladem?

Jistě, záporné zkušenosti z komunismu jsou nám blízké, ostatně jde o minulost nedávnou, vlastně ještě živou. Vedle toho muselo uplynout 359 roků, než se papež (v roce 1992) jménem katolíků ospravedlnil za nesprávné a pochybné pronásledování G. Galileiho v procesu vedeném církví v roce 1633.

KDY JE NÁSILÍ OSPRAVEDLNITELNÉ?

Je-li konané ve jménu... koho? I v naší seriózní historiografii se vedou spory o správnosti rozhodnutí o atentátu na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha, které padlo na nejvyšší československé vládní úrovni za II. světové války. Ne snad přímo o jeho zabití ale o související a předvídatelné následné běsnění, které přineslo ztrátu života stovek, ba tisíců lidí v Čechách a na Moravě, pohřbích i velkých lidských osobností – gen. A. Eliáš či plk. J. Mašín, včetně komunistů – příkladem je VI. Vančura, až po obludné vyhlazení Lidic. Přesto bylo přijato a naprostá většina odborníků ho vnímá jako „menší“ zlo. I proto, že vedlo k definitivnímu oduznání Mnichovské dohody spojeneckými mocnostmi.

Dnes nesporně existuje rozpolenost v používání ideologie, idejí i morálky. Nic to však nezmění na skutečnosti, že etický rozměr konkrétních činů mívá nezřídka hodně komplikované souvislosti. Kdo vezme snad

Ilustrace: J. Dostál

až lékárnické váhy, aby zvážil míru spravedlnosti? Jistě nelze pochybovat o názorové nestoudnosti různých úvah popírajících křivdy z minulosti. Nám je nejbližší ta nepřilíh vzdálená, proto ji vnímáme nejcitlivěji. Jsou ale události z předešlých epoch méně drastické a méně nespravedlivé jen proto, že jsou časově vzdálenější?

AKTUÁLNÍ PERLIČKA NA ZÁVĚR...

Ve městě Baga, v africké Nigérii, bylo – údajně na příkaz Boha – v polovině ledna 2015 zničeno asi 3700 domů, uprchlíky se stalo přes pět tisíc lidí a na místě jich bezprostředně zahynulo 150. Město bylo vypáleno. Vůdce islámské skupiny Boko Haram A. Shakeau na videonahrávce prohlašuje: „Zabili jsme lidi v Baze, jak nás náš Pán instruoval!“ Opravdu ozbrojence z Boko Haram pojal jako nástroj prosazování své vůle Bůh? A znamená to v konečném důsledku, že islám je pouze nenávistné a odsouzeníhodné náboženství? Takový přístup a hodnocení, přes hrůznost dění v Baze, se mi jeví jako xenofobní, povrchní a zanedbný.

Díky informační společnosti máme dnes rychlou zpětnou vazbu, a tak víme, kolik lidí odsoudilo tzv. Islámský stát za úděsnou popravu jordánského pilota upálením. Kdo však ví, že poslední poprava upálením v Evropě proběhla v roce 1834, vlastně nedávno, před pouhým 181 rokem?! A kdo ví, že poprava proběhla v režii katolické inkvizice podle pravidel užívaných a doplňovaných 650 let, od roku 1184, který bývá označován za rok vzniku inkvizice?

Pro úplnost: křesťanská inkvizice, mající na svědomí mnoho nespravedlností a přešlapů a u nás tak citlivě vnímaných skutků jako upálení Jana Husa či tzv. čarodějnické procesy, byla naposledy reorganizována roku 1965, z rozhodnutí papeže Pavla VI. – její název se změnil na i dnes existující Posvátnou kongregaci pro čistotu víry.

Martin

Z filmu Jan Hus (1954)

STRUČNĚ Z VÝKONNÉHO VÝBORU ČRP

Jednání VV ČRP proběhlo v pátek 9. a v sobotu 10. 1. Pojdme si ve stručnosti přiblížit, čím se (mimo jiné) jeho členové zabývali.

Jako vždy byla předložena řada aktuálních informací, například o jednáních s pracovníky MŠMT ohledně investičních dotací, o současném stavu financí Pionýra, o pionýrských nemovitostech (například o právě probíhajících pracích na TZ Žumberk) či o stavu členské základny ke konci roku 2014.

Jako na každém jednání bylo nutno posoudit řadu otázek, mezi nimi byla například změna garanta vzdělávacího centra Plzeňské KOP či jmenování správce jedné pražské pionýrské skupiny.

Prostor v programu jednání dostaly pocho-pitelně i aktuálně připravované či probíhající projekty. Projednán tak byl stav přípravy nyní již proběhlých akcí Ledové Prahy (viz str. 2 a 28) a koncertu Děti dětem (viz str. 4–6), ale také Kamínek 2015 (viz str. 14) či RESETu (viz str. 17). Probírány byly pocho-pitelně i aktivity související s 25. výročí

obnovy samostatné činnosti (viz str. 20), mimo jiné byl schválen záměr uspořádat ve dnech 16. a 17. října 2015 „Mezinárodní seminář a společenské setkání Pionýra“ – více se dočtete v některé z příštích vydání Mozaiky. VV nemohl pominout také přípravu Konference o činnosti Pionýra, především se zaměřil na chystané dílčí krajské konference (viz str. 27).

Výkonný výbor se zabýval nejen přípravou nadcházejících aktivit, ale také hodnocením minulých. Především vyhodnotil soutěž Sami o sobě a vyhlásil její výsledky (viz str. 10) a také vyhlásil další ročník Soutěže etapových her. VV ČRP jednal také v únoru těsně před dokončením tohoto vydání – o výstupech se dočtete v příští Mozaice. Nyní jen ochutnávkou: Z únorového jednání vyplynulo doporučení pro všechny fotografy – pro nově vyhlášený ročník Clony foťte snímky s tematikou našeho 25. výročí a pionýrské činnosti. Budou se vám hodit!

Jakub

VÝKOP Z NAŠÍ KOP

KRALOVEHRADECKÁ POÉMA

Poslouchejte, lidé milí,
příběh od nás, z Hradcka,
který je tak pionýrský,
a kdo chce, ať zatleská...
Vládnu dlouho, v kraji našem,
a ve stejném složení,
pravidla se dodržují,
zvykli si, ale toho soužení...
Kdysi jsme tu měli mnoho
skupin, které byly tu...
Fungovaly? Spíš přežívaly,
čas popošel a ony už nejsou tu...
Zdá se vám to špatný krok?
nikoli, jak ukáže se
později, rok či skok
ty funkční PS vzchopily se.
Kraj Hradecký postavil se,
s nepřízní pak bojoval,
na Ústředí zvykali si,
stejnou cestou jdou teď dál...
Čím je náš kraj specifický?
Těžko říct, snad Půčkovnou,
Go kamery, rafty, míče,
díky money v něm teď jsou.
Když se chceme spolu potkat,
zkušenosti načerpat,
vyjedem do Josefova,
jednat, hrát si, hlasovat.
Vybíjená, Vaikis, rada,
Kamínka či setkání,
Velkých akcí účastníme
se v celkem slušném složení.
Abychom jen nechválili,
problémy zde také jsou,
ani nám se nevyhnuly,
papíry jsou bolístkou.
Termín teď a termín potom,
kdo by je furt sledoval!
A když potom shora bouchne,
čert aby to všechno spral!
Skončit se vším, vykašlat se
na všechno, co baví nás?
Musel by být člověk blázen,
vždyť to špatné odnes čas.
A tak tady přežíváme,
opravuji, žijeme!
Sami sebe vzděláváme,
s Pionýrem žijeme.
Pokud jste se, lidé milí,
v tom příběhu viděli,
vězte, že to divné není,
mějte to na zřeteli...

Ivana Vejvodová

ODBĚR NOVINEK

V „seriálu“ o fundraisingu se vám snažíme přinášet rady a náměty, které by vám mohly pomoci, pokud se do shánění prostředků z nových zdrojů pustíte. Toto povídání je nejen takovýmto námětem, ale také prosbou o zapojení se do plánovaných dopisních kampaní, či dnes spíše tzv. direct mailingu neboli e-mailové kampaně ze strany Pionýra.

CO KE KAŽDÉ TAKOVÉ KAMPANI POTŘEBUJEME?

Především kontakty! Pionýr nejen za tímto účelem vytvořil systém odběru novinek pro veřejnost (Pozor, nezaměňovat s vnitřními Horkými novinkami!), do kterého se může přihlásit každý prostřednictvím našich webových stránek. Zájemcům budou zaslány pozvánky na naše otevřené akce, nabídky táborů nebo třeba zajímavosti a informace o tom, co mimořádného se nám podařilo.

Ale jistě znáte z vlastní zkušenosti, že každý se dobrovolně nehrne k tomu, aby mu zaplňovaly schránku ještě další e-maily. I přesto, že přímo pod odkazem garantujeme, že nikdy nebude zasláno více než šest e-mailů do roka, naše databáze se závratnou rychlostí neplní. Proto se obracíme i na vás. Zkuste rodičům „vašich“ dětí nebo třeba odcházejícím instruktorům říci o této možnosti. Pomocí můžete i umístěním odkazu na náš „newsletter“ na své webové stránky. (Na požádání vám vytvoříme i banner.)

K ČEMU JE TO JEŠTĚ DOBRÉ?

Zasílání novinek neslouží jenom jako nástroj fundraisingu, ale má především účel propagační. Různé instituce a úřady se mohou pravidelně informovat o tom, co mimořádného se nám podařilo. Odcházející instruktoři mohou být neustále ve spojení s Pionýrem, i když se v něm už nepohybují. Rodiče dětí možná uvítají nabídku táborů. A kdo ví, třeba můžou zasláné informace předat možným podporovatelům, na něž nemáme přímý kontakt.

Ať už se rozhodnete podpořit přímo náš newsletter, nebo ne, zkuste pouvažovat, zda si nezdírat svůj vlastní a nezačít rozesílat vlastní novinky „ven“, protože Pionýr se neschovává v ulitě, ale je vidět a komunikuje.

Náš odběr novinek najdete na:
www.pionyr.cz/podporte-nas/odber-novinek.
V případě jakýchkoliv dotazů či námětů se obraťte na eva@pionyr.cz.

Eva

KRAKONOŠ A PŘÍPAD OKRADENÝCH LYŽNÍKŮ

V předchozím článku jsme se dostali k pojmu majetkové újmy (dříve se hovořilo o „škodě“, ovšem její obsah je odlišný od „újm“). Podle nového občanského zákoníku je každý povinen počínat si tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Tento požadavek je neobecnějším „preventivním“ ustanovením, které zavazuje každého. Porušení má za následek odpovědnost. Vedle citovaného § 2900 OZ zákon obsahuje řadu relativně konkrétních situací, se kterými spojuje odpovědnost. Jeden ukázkový „případ“ se odehrál na přelomu loňského a letošního roku.

Lukáš, vedoucí oddílu, byl spokojený. Zimní prázdniny, které tráví se členy svého oddílu ve Vrchlabí, neproběhly, co do počasí, přesně podle plánu, ale zbývajících 5 dnů bylo jako z katalogu: sněhu habaděj, sjezdovky upravené, svěřenci bez úrazů, dokonce s vlekařem dohodl skupinovou slevu. Z vrcholu sjezdovky sledoval oddíl, který na úpatí sjezdovky „hřadoval“ před restaurací.

Vychutnal poslední oblouk, který jeho snowboard opsal, a zastavil před oddílovým hloučkem. „Takže si dáme čaj, něco malého na zub a za 30 minut nás autobus vyzvedne na parkovišti“, zavelel. Z okna restaurace spatřil přijíždějící autobus přesně ve stanovenou dobu. Děti se začaly oblékat a v tom to přišlo: tři z nich nemohly nalézt své bundy.

„My jsme je měli každý na své židli, u našeho stolu“ – s pláčem několikrát opakovala Anička. „Máma mne přetrhne jako hada, ta bunda byla nová – dostala jsem jí pod stromček“, pokračovala. „Ta moje byla taky od Ježíška“, doplňoval ji Vašek, „ale fakt tu nikde není“, pokračoval, když prolezl pod řadou stůlů.

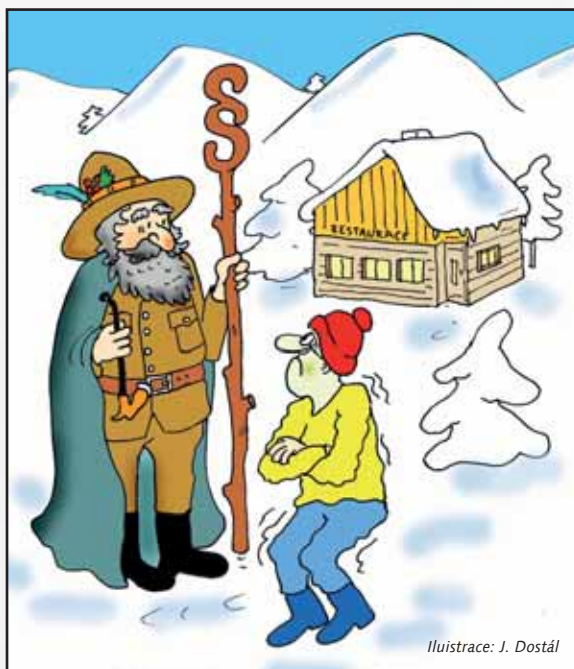
Za chvíli byla situace jasná – ztratily se tři bundy. Byly na židlích kolem stolu, který byl nejbližší dveřím, jehož dětské osazenstvo stůl opustilo, aby se přidalo ke skupince u výdejního pultu. Tam ukázněně čekali každý na svůj párek v rohlíku s čajem, zatímco je neznámý poberta obral o ošacení.

KDO TO ZAPLATÍ?

Autobus nakonec odjel s dvouhodinovým zpožděním. Povolání policisté si totiž vše museli poznamenat, v policejním mikrobuse sepsali protokoly, okradených dětí se vyptali, jak že ty jejich bundy vypadaly, a od vlastníka restaurace se dozvěděli, že je to tuhle sezonu už třetí případ okradených turistů. „Takže mi to oznámení podepište, tady máte vaši kopii a telefon na oddělení“, řekl na závěr policejní praporčík „a to je asi tak všechno. Moc mne to mrzí, ale alespoň že se to stalo v den odjezdu. Kdyby to bylo na začátku vašeho pobytu, bylo by to horší.“ Praporčík už byl ve dveřích restaurace, když ho zastihl Lukášův dotaz na možnou náhradu škody. Jen smutně pokrčil rameny: „Ledaže bychom toho lumpa chytili, ale s tím moc nepočítejte. Letos tu máme jednu partu, co krade lyže a snowboardy, druhou přes auta a vypadá to, že teď tu máme někoho nového přes bundy. To víte, o prázdninách je tu narváno a i když děláme co můžeme, tak všechno neuhlídáme. Kolegové objednou ještě dneska bazary a zastavárny v okolí, ale většinou to není moc platné.“

Lukáš si představoval, jaké to bude oznámit rodičům takovou nepříjemnost – asi měl dávat na děti větší pozor. Zaplatil svou útratu a pomalu se oblékal. Pozoroval autobus

za oknem, odkud na něj mávaly děti. Když už se sbíral k odchodu, někdo mu zaklepal na rameno. Otočil se a měl pocit, že je to Krakonoš: starší pán v zeleném klobouku s mohutnými kníry, ještě mohutnějším plnovousem a fajfkou, jejíž hlavička měla velikost šálku na espresso. „Mladíku, já tady poslouchal, co vám vykládali ti četníci, ale ono

Ilustrace: J. Dostál

to tak úplně není.“ „Co prosím?“ reagoval Lukáš. „No, že byste musel čekat, až ty zloděje chytnou. Četl jsem v novinách, že když se ztratí oblečení v restauraci, tak že za to odpovídá majitel a že by správně měli mít i šatnu. Ale že prý musíte požádat o náhradu škody.“ Lukáš poděkoval pánovi a vydal se k výdejnímu pultu, kam povolali vedoucího. K odpovědnosti za ukradené bundy se neměl, protože za ty si přece odpovídá každý sám. Loni dokonce nechal odstranit věšáky, aby je nemusel hlídat, a kam by přišel, kdyby měl hostům hlídat oblečení. Lukáš to vzdal. V Praze předal děti rodičům, vysvětlil, co se stalo, a slíbil, že do týdne zjistí, jak je to s oddílovou pojistkou. S rodiči okradených dětí se dohodl, že mu pošlou kopie účtů za ukradené bundy a že tu věc „nějak zúraduje“. Po pravdě nevěděl, co bude dělat, a tak se o víkendu sešel s kamarádem Tomášem – právníkem – a dal mu přečíst policejní protokoly, ukázal mu účty a vše mu převyprávěl, včetně historky s Krakonošem.

„Tak ten tvůj Krakonoš měl pravdu“, řekl Tomáš, když Lukáš dokončil své vyprávění. „Majitel restaurace skutečně odpovídá za odložené oblečení, i když nechal odmontovat věšáky. Přece v restauraci nebude jít

v zimníku.“ „A co budeme dělat?“, reagoval Lukáš. „No, z policejního protokolu víme, kdy se to stalo, kdo je majitel restaurace, z účtů, kolik ty bundy stály a že byly všechny úplně nové. Teď musíme napsat dopis, ve kterém rodiče dětí požádají o proplacení škody – to podle těch účtů – a ten dopis musí být u majitele do 15 dnů od krádeže.“ Tomáš sepsal tři dopisy, Lukáš ještě ten samý den obešel rodiče a v pondělí doporučený dopis se třemi žádostmi putoval za majitelem. Ani ne za 14 dnů se ozvala pojišťovna, která pojistila provoz restaurace, a pak během několika dní byly všechny tři odcizené bundy zaplacené.

V ŘEČI PARAGRAFŮ

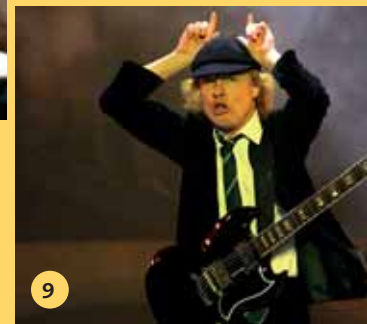
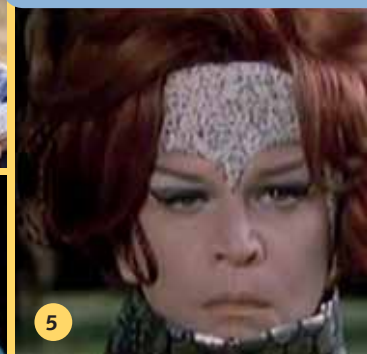
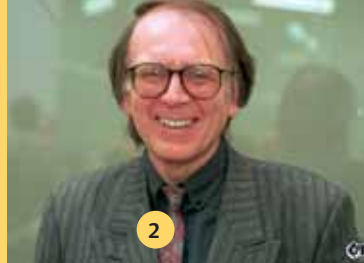
Tento příběh s relativně šťastným koncem – když odmyslíme Lukášovo uvažování nad tím, jak to dopadne – vychází z ustanovení § 2945 občanského zákoníku s názvem „Škoda na odložené věci“. Podle tohoto ustanovení, pokud je s provozováním nějaké činnosti zpravidla spojeno odkládání věcí, musí provozovatel nahradit nejenom ztrátu nebo zničení věci, ale i její poškození. Podmínkou odpovědnosti ovšem je, že věci byly odloženy na místě k tomu určeném nebo na místě, kam se

takové věci obvykle ukládají. Činnost, se kterou je zpravidla spojeno odkládání věcí, nemá žádnou obsahovou definici – jsou takové činnosti, při kterých je odkládání věcí nutné nebo skutečně běžné – typicky je to odkládání oděvu v restauraci. Místem určeným bude věšák nebo šatna, a pokud jich není, tak se obvykle oděv odkládá na židli (alespoň já to tak obvykle dělám). V našem případě se navíc jednalo o zimní, silný oděv, který činí pohyb v prostorách restaurace nejenom nepohodlným, ale i nevhodným, takže v restauraci provozované u sjezdovky je odkládání svrchního oděvu nejen obvyklé, ale i nutné. Podobně tomu bude u lékaře, na plovárně při odkládání do uzamykatelných skřínek, v kadeřnictví, ve školní šatně či čítárně veřejné knihovny.

Velmi důležité však je požádat o náhradu co nejdříve poté, co ke škodě (ztrátě, poškození) došlo. Podle zákona je požadavek třeba uplatnit u provozovatele bez zbytečného odkladu, nejpozději lze právo na náhradu škody uplatnit do patnácti dnů.

Přes tyto významné právní jistoty si ale své věci v restauraci hlídám.

Michal Pokorný
advokát, právní zástupce Pionýra

1. 3. 1955 byla vyhlášena nejstarší Chráněná krajinná oblast v České republice – Český ráj.

1. 3. 1565 bylo založeno Rio de Janeiro.

1. 3. 1815 se po útěku z Elby vylodil bývalý francouzský císař Napoleon Bonaparte v zátoce San Juan u Cannes.

1. 3. 1445 se narodil italský malíř Sandro Botticelli († 17. května 1510). (obr. 1)

2. 3. 1835 nastoupil na rakouský císařský trůn Ferdinand I. Dobrotivý. Později byl korunován i králem českým a uherským.

2. 3. 1955 se narodil Václav Koubek, písničkář a harmonikář.

3. 3. 1895 se narodil Jan Zelenka-Hajský, starosta sokolské župy, bojovník proti nacismu († 17. června 1942).

4. 3. 1915 se narodil Jan Hrubý († 18. června 1942), příslušník výsadku Bioscop, který byl vyslán z Británie, aby prováděl sabotáže v továrnách.

5. 3. 1965 zemřel básník Václav Hrabě (* 13. 6. 1940).

7. 3. 1875 se narodil francouzský skladatel Maurice Ravel († 28. prosince 1937).

7. 3. 1850 se narodil první prezident Československa Tomáš Garrigue Masaryk.

7. 3. 1940 se narodil herec a autor povídek Miloslav Šimek. (obr. 2)

8. 3. 1895 se narodil Vavřín Krčil, podnikatel, vynálezce tašky síťovky († 17. října 1968).

9. 3. 1945 vybombardovalo 333 letadel typu B-29 pod vlajkou USA Tokio. Při tomto náletu bylo na město svrženo 1 665 tun napalmu. V metropoli zahynulo přes 100 000 obyvatel. Podobně dopadla další japonská města – Kóbe, Ósaka, Jokohama... (obr. 3)

10. 3. 1535 se narodil Vilém z Rožmberka, významný český aristokrat a nejvyšší purkrabí českého království († 31. srpna 1592).

10. 3. 1945 byla zahájena Ostravsko-opavská operace sovětských a československých vojsk, která skončila osvobozením Ostravy a okolních měst a obcí od nacistické okupace.

10. 3. 1945 se narodil Ladislav Štáidl, kytarista, pianista, dirigent, skladatel, textař.

10. 3. 1950 se narodil Petr Kalandra, bluesový zpěvák a kytarista († 7. září 1995).

10. 3. 1995 zemřel Michal Tučný, český zpěvák country hudby (* 11. ledna 1947). (obr. 4)

12. 3. 1915 se narodil se spisovatel, dramatik, novinář a překladatel Jiří Mucha (syn Alfonse Muchy).

15. 3. 1925 se narodila herečka Jaroslava Adamová († 16. června 2012), mj. oblíbenkyně Jana Wericha. (obr. 5)

15. 3. 1985 byla zaregistrována první internetová doména s příponou .com. Konkrétně to byla doména symbolics.com, která dnes již původnímu majiteli nepatří.

16. 3. 1885 se narodil Alfred Wiener, německý bojovník proti antisemitismu a rasismu († 4. února 1964).

18. 3. 1945 provedlo 1250 amerických bombardérů nálet na Berlín.

18. 3. 1965 opustil kosmonaut Alexej Leonov na 12 minut kosmickou loď Voschod 2 a stal se tak první osobou, která vstoupila do volného vesmírného prostoru. (obr. 6)

19. 3. 1955 se narodila herečka Simona Stašová.

19. 3. 1955 se narodil německo-americký herec Bruce Willis.

20. 3. 1945 vydal Adolf Hitler tzv. „Neronův rozkaz“, podle kterého pod sankcí okamžitého zastřelení nesměli zůstat občané Německa na územích získaných spojenci. Měly být zničeny stavby a veškeré stroje a zařízení.

20. 3. 1945 se narodil Fedor Gál, slovenský politik, sociolog, prognostik a podnikatel.

21. 3. 1955 se narodily Halina Pawłowska (publicistka) a Milena Steinmasslová (herečka).

23. 3. 1915 se narodil Vasilij Zajcev, proslavený (hlavně díky filmu Nepřítel před branami) ruský odstřelovač během druhé světové války a hrdina bitvy o Stalingrad († 1991).

24. 3. 1930 se narodil Steve McQueen, americký herec, režisér a producent († 1980). (obr. 7)

25. 3. 1945 proběhl americký nálet na pražské průmyslové čtvrti na severovýchodě města, konkrétně se jednalo o Libeň a vysočanský komplex, kde se vyráběly lehké stíhače tanků Hetzer, dalším cílem byly letiště ve Kbělicích a Letňanech. Náletu se zúčastnilo 400

letadel typu B-17 Flying Fortress a B-24 Liberator.

25. 3. 1965 se narodila americká herečka Sarah Jessica Parker.

26. 3. 1995 vstoupily v platnost tzv. Schengenské dohody o volném pohybu osob, na jejichž základě byly zrušeny pravidelné hraniční kontroly mezi signatářskými zeměmi.

26. 3. 1985 se narodila Keira Knightley, britská herečka.

29. 3. 1900 se narodil básník Jiří Wolker.

30. 3. 1945 se narodil Eric Clapton, anglický zpěvák, kytarista a skladatel. (obr. 8)

31. 3. 1955 se narodil Angus Young, skotský kytarista, člen skupiny AC/DC. (obr. 9)

Kaleidoskop připravil Lee

ALBERT GÖRING

(9. 3. 1895–20. 12. 1966) mladší bratr Hermanna Göringa (velitele Luftwaffe a druhého muže nacistického Německa), obchodník a zachránce Židů.

Albert Göring nejspíš úplně nezapadl do představ svého staršího bratra Hermanna. Přesto mu i jeho vliv pomohl uskutečnit některé plány, kterými dával najevo svůj odpor proti nacismu, ale i zachraňoval životy. Například ve Vídni v roce 1938 se přidal ke skupině starých žen donucených nacisty drhnout kartáči dlažbu. Po legitimování přítomným důstojníkem byl celé akci konec, protože tento patrně nechtěl mít nic do činění s veřejným zesměšněním bratra Hitlerovy pravé ruky.

Během války byl několikrát zatčen, ale jeho jméno mu vždy pomohlo na svobodu. Pro nás je nepochybně zajímavé, že již od roku 1939 vedl koncern Škoda. Byl v kontaktu s českým hnutím odporu, podporoval drobné sabotáže, odeslal do Moskvy i Londýna některé utajené informace, jako například umístění ponorkových základen nebo Hitlerův plán porušit smlouvu o neútočení se SSSR. Zachránil řadu lidí tím, že si je vyžádal do svých závodů, kde nebyli snadno v dosahu nacistů. Pomohl i řadě Židů, přimlouval se za ně, podporoval je finančně, jednou si dokonce vyžádal několik desítek vězňů z Terezína jako pracovní sílu – všechny je následně propustil. Po válce se Albert Göring neměl nijak skvěle, jeho jméno mu zavíralo dveře, o jeho válečných aktivitách se vědělo pramálo (a příběhy o nich přišly mnohým málo uvěřitelné). Dnes se o něm dá dohledat mnoho informací a jeho příběh nepochybně stojí za pozornost.

LEDOVÁ PRAHA 2015

Jak se letos povedla největší otevřená akce Pionýra a nadace Dětem 3. tisíciletí? Parádně! Nabídka více než 40 volných či zlevněných vstupů přilákala přes 14 000 účastníků.

Stručná zpráva je na straně 2, v příštím čísle Mozaiky najdete i ohlasy účastníků. Na této stránce vám jako obvykle atmosféru akce přiblíží fotky.

